

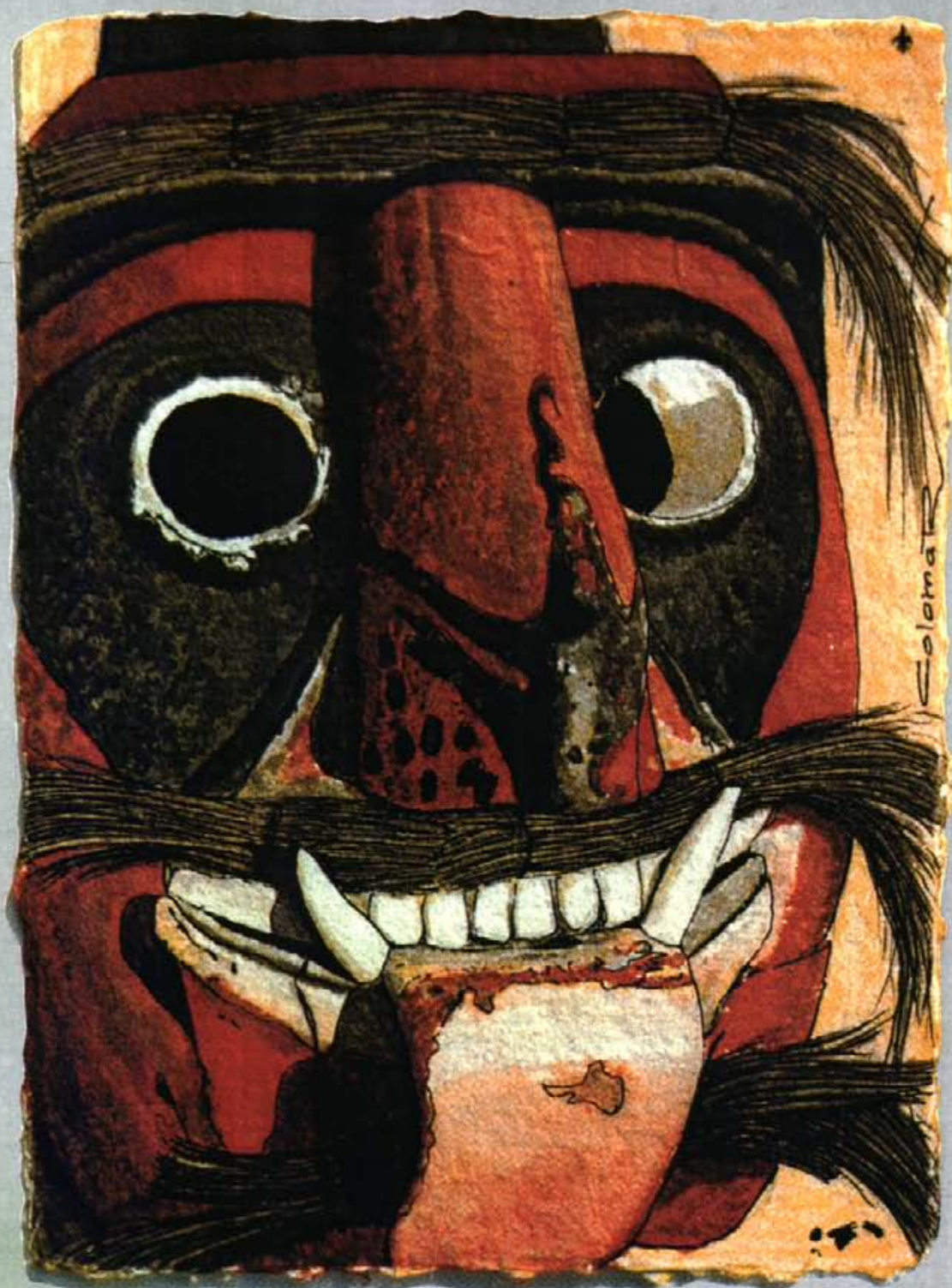
BONA PAU

PREMS
CORONA

Nº. 570 - Any XLVIII - MONTUÏRI - AGOST - 2000

SANT BARTOMEU 2000

MOLTS
D'ANYS!

Alumnes de l'escola d'estiu que enguany van a natació

El portal dels homes

Després d'un temps llarg d'espera per a la restauració del portal del homes, aquest passat juliol ha arribat la resolució de Foment per dur-la a terme. Ara sols manca el permís d'obres per iniciar-la. I pel que fa a la rampa d'accés als graons, igualment sembla que els permisos i l'ajut econòmic també estan per arribar.

Portada

El dibuix de la portada és obra de l'artista resident a Montuïri, Bernat Colomar. Es tracta d'un dels gravats que figurarà a l'exposició que romandrà oberta durant les festes de Sant Bartomeu.

BONA PAU Montuïri

Director: Onofre Arbona Miralles

Redactor en cap: Gabriel Gomila Jaume

Redactors i col·laboradors:

Joan Miralles i Monserrat, Catalina Sastre Pericàs, Mateu Rigo Bonet, Guillem Mas Miralles, Miquel Martorell Arbona, Antoni Mateu Socías, Onofre Torres Ramis, Melcior Nicolau Jaume, Catalina Barceló Mayol, Josep Oliver Verd, Rafel Pons Mairata i Felip Munar i Munar i Gabriel Camps Ferrer.

Administració: Martí Ferrer Sampol
C/ Es Pujol, 5 - 07230 Montuïri - Tlf. 64 66 93

Imprimeix: Tirrena, S.A. Manacor

Depòsit legal: PM 133 - 1958

Nota: Les opinions aparegudes en els articles firmats, sols són atribuïbles als seus autors.

ES GRAONS

Notable

Sí, amb un notable o més es pot qualificar el concert de fi de curs que els integrants de l'Escola de Música de Montuïri oferiren dia 8 passat. Es féu palès el desig de superació dels alumnes, l'interès dels professors i la bona disposició dels pares. Segur que per aquest camí Montuïri serà capdavantera en música.

Xerrameca

No ha afavorit gens ni a l'Ajuntament ni al poble la polèmica divulgada pels diaris de Ciutat durant la segona setmana de juliol sobre el retorn o no de Joan A. Ramonell per ocupar l'escó que deixà Antoni Nicolau i la manera com s'havia d'esdevenir. A la fi, com s'ha demostrat, tot ha estat xerrameca.

BREUS

Joana Mª Palou, al Consell

El nomenament de Joana Mª Palou, Historiadora de l'Art i Conservadora del Museu de Mallorca, com a Coordinadora de l'Àrea de Cultura i Joventut del Consell de Mallorca, sembla un encert per part del PSM, tota vegada que "s'ha decantat per una persona que coneix el món que ha de gestionar, des de dins i des de fa molts d'anys". Enhorabona!

Rosa M^a. Nicolau guanyà oposicions

A les oposicions per a ocupar plaça de càtedra de tecnologia d'institut celebrades a principis de juliol, ha obtingut el número 1 la que fou col·laboradora de **Bona Pau**, llicenciada en Química, Rosa M^a. Nicolau Pericàs. Enhorabona!

Ha mort s'Espardenyaret

Quan sols li mancava un mes per complir els 81 anys va deixar d'existir a Palma, a la Llar del Ancians, Miquel Morell Fontseca "s'Espardenyaret", qui també havia estat col·laborador d'aquesta revista. Morí el passat 11 de juliol i dia 22 a Montuïri se li va oferir una missa.

Suspeses les NN.SS.

Dia 25 de juliol passat la Comissió Insular d'Urbanisme va suspendre la revisió del plantejament de Montuïri per preveure el creixement del sòl urbà del 3%, per no ajustar-se a les Directrius d'Ordenació del Territori i preveure massa sòl industrial a la zona de la carretera. També s'exigeix a l'Ajuntament que redacti un catàleg a fi d'identificar els elements que s'han de protegir, i possibles actuacions.

Els concursos literaris

El nombre de teballs presentats a la convocatòria d'enguany ha superat de llarg el d'anys anteriors: 74 en total. 64 al IX de Conte Curt i 10 al V de Juvenils. El 15 d'agost se sabran els guanyadors.

De bell nou, Sant Bartomeu

Sí, ja ens trobam a les portes de les festes d'aquest Sant Bartomeu de l'any 2000. Una fita que des de fa anys la majoria de nosaltres contemplava com a molt enfora i a la que ja hi som. Així i tot el programa de les festes d'enguany conserva molta similitud amb els de les darreres dècades; no es canvien sensiblement els actes, més bé tot quant és essencial —per dir-ho de qualche manera— perdura; com són les danses dels cossiers i dimoni, la revetla, les xeremies, les completes i l'ofici, els concerts musicals, les corregudes i les berbenes. Moltes altres manifestacions culturals, esportives i d'esbarjo any rera any s'hi han anat afegint fins arribar als darrers anys que ja són tants els actes programats que esdevé quasi impossible assistir a tots.

Ara bé, les festes patronals són una expressió de poble, fan poble i estimulen els montuïrers escampats arreu del món al retorn —a tocar ma-

re— al seu poble. I això fa que els que viuen a Montuïri de cap a cap d'any, conservant i millorant tant l'entorn físic del poble com el familiar, se sentin afalagats de la visita de tants de montuïrers que fonamentalment conserven les seves arrels i gaudeixen de retrobar-se amb aquells que anys enrere els tenien pels millors amics.

Si miram el programa de fa 25 i més anys veurem, per exemple, que els actes culturals no apareixen o sols en comptades ocasions. En canvi al llarg d'aquest darrer quart de segle s'hi han anat afegint el pregó —llegit per gent destacada del món de la cultura, la ciència o la política—, les exposicions pictòriques —amb la participació d'artistes novells o consagrats—, els concursos literaris —als que hi acudeixen estudiants i professionals de la vila o externs—, els certàmens fotogràfics i de dibuix, el "Torneig de sa Llum", partits de futbol, activitats i diversions per a nins, conferències, jocs aquàtics, tirada al plat, homenatge a la vellesa, cercaviles, teatre, carreres ciclistes, diverses manifestacions d'entreteniment per acabar amb la traca final com explosiva manifestació de final de festes. Tot un cúmul d'actes que volen ser l'expressió i exteriorització d'uns dies molt entranyables per a unes persones que viuen en monotonia la resta de l'any —cansats, preocupats o bé sacsejats— i que desitgen fugir uns quants dies de les qüestions polítiques, de la problemàtica diària o dels repetitius esdeveniments.

A començament d'agost Montuïri s'enramella mentre els montuïrers tornam esperar de bell nou, il·lusinats, el poder contemplar les danses dels cossiers, escoltar les notes del flabiol, els so de les xeremies, les peces de la banda, presenciar o participar de les corregudes del dimoni, ensumar el perfum de l'alfabeguera, percebre l'olor de pólvora o sentir els esclafits dels coets. Això és i serà Sant Bartomeu. I per molts d'anys!

Cossier ballant l'oferta

Dos dits de seny

Bon oient

Quan una persona vol que l'altra gent defugí del seu costat o de davant o desitja que l'oient li giri l'espatlla o el desprecii, la recepta seria: "No escoltis mentre parlen els altres. Parla sempre seguit de tu mateix. I quan et parla qualcú i se t'ocorr una idea, no el deixis acabar; interromp-el en mig de la frase".

Entre nosaltres coneixem persones que són així, que es comporten d'aquesta manera, i el fet més greu és que qualcun d'aquests ocupen càrrecs de responsabilitat o són tenguets per homes o dones destacades dins el poble.

Betzols, més que betzols! Així és com són! Engatats pel seu propi jo, gats amb la idea de la seva pròpia importància.

La persona que sol parlar d'ella mateixa, només pensa en si. I els homes o dones que sols pensen en ells mateixos és perquè —diuen els entesos— estan mancats d'educació. Aquestes persones no són educades, per molta instrucció que tenguin.

Tenint això en compte, a qualsevol que vulgui ésser un bon conversador se li ha d'aconsellar que sia un oient ben atent. Si un vol ésser interessant, abans s'ha d'interessar. Demanau coses als vostres interlocutors i veureu com aquests es complauran en donar-vos resposta.

S'ha de pensar que aquell amb qui parlam està cent vegades més interessat en ell mateix, en les seves necessitats i el seus problemes, que no en els nostres. El seu mal de queixal, per exemple, li importa més que una epidèmia que mati un milió de persones a Xina. Un bony en el seu coll significa per a ell una catàstrofe més grossa que quaranta terratrèmols a Àsia o a Amèrica.

Si vols ésser ben considerat, no parlis de tu mateix, deixa que els altres perquè parlin d'ells mateixos.

Salomó

O. Arbona

Als deu anys de gestió del nou govern

D'ençà que l'anomenat Pacte de Progrés es va fer càrrec del Govern de les Illes Balears i es va responsabilitzar de les tasques de govern, és a dir, de gestió i competència, s'han produït interessants canvis en les estructures, en la filosofia, en la percepció de la realitat, en definitiva, en la manera de fer les coses. L'ostentació del poder a què estàvem acostumats, la manca de sensibilitat envers els endarreriments i mancances crònics que pateix la nostra Comunitat, les corrupteles i els escàndols havien esdevingut el pa nostre de cada dia i, ni la premsa ni la societat civil havia pogut desemmascarar aquella perniciosa cortina de fum que ens tenia embaucats. L'exercici del poder necessita una constant renovació de persones i d'idees, de nous viarans per arribar a punts de convergència socials, culturals i econòmics adients a la societat que els conforma. La rutina del poder és l'aliment dels neis, el complex dels ignorants i la fal·làcia dels estúpids. Governar significa organitzar tots els recursos de què es disposa de la manera més adient a la realitat que ens envolta i al futur que desitjam, sempre amb la ullada posada al progrés harmònic, al benestar dels administrats i al desenvolupament en tots els àmbits de la societat que rep —no pateix aquesta gestió.

Al llarg d'aquest any s'han vist coses molt bones, molt positives, que no ens

hàviem imaginat mai que es poguessin assolir. S'ha percebut la hipocresia i l'odi de certs sectors ancorats en un passat arcaic, ple d'irregularitats, farcit d'egoisme, embrutat per l'immobilisme caduc, contrari als més mínims objectius de planificació per un futur immediat; representa l'autodestrucció més vil i tediós que una persona humana pot congregar: la destrucció de la societat amb l'excusa d'un fals progrés, d'una mentalitat malaltissa i abocada al no-res. Aquest any ha servit, com a mínim si més no, per adonar-nos de tota aquesta estultícia.

Però també s'ha redreçat aquesta situació que suara hem esmentat, o almanco s'hi han posat les bases. És veritat que també hem vist com a alguns representants del Govern de les Illes Balears els ha vingut grossa la gestió de la seva àrea, ja que no és el mateix romandre a l'aguait d'una associació "en defensa de" que dur endavant parcel·les capdavanteres de la nostra Comunitat. Però hem descobert, a nivell dels ciutadans de les Illes Balears, persones d'una vàlua i d'una capacitat de governar que ens han fet pensar en el temps que s'ha malversat durant la darrera dècada; una d'aquestes persones és Pere Sampol, vicepresident del Govern de les Illes Balears.

Pere Sampol és el símbol de l'eficàcia del nostre Govern, de l'honestetat, de

l'orgull de sentir-nos ciutadans de les Illes; és l'exemple del treball constant, de la transparència de totes les accions de govern, de la justícia social i de la defensa de tots i cada un dels sectors impulsors del nostre progrés, que inclou no només el benestar social i econòmic —que ja n'hi ha!—, sinó també el progrés cultural i en tots els àmbits de relació. Pere Sampol fa la seva feina sense presses, però sense cap aturada: posa el seny necessari a cada acció que fa —en Pere té seny de "bístia vella"—; en Pere Sampol no fa cap discriminació a l'hora d'atendre les necessitats: el solar buit i desolat que va trobar quan va començar en el Govern s'ha convertit en un continu brostar del bon saber fer, de la cordialitat, de la tolerància i del respecte, però ferm amb la política que des del primer moment es va plantejar. Pere Sampol és un generador de progrés perquè crea cada dia amb la seva acció de govern. Ha defensat i defensa, com mai ningú no ho havia fet, els petits empresaris, els treballadors, els pagesos —sí, qualche dia farem avinent la seva aportació d'un valor increïble al redreçament del nostre camp—. Treballar amb Pere Sampol és viure una ventura diària, ben sistematitzada, cohesionada i coherent; és planificar la gestió amb objectius, amb continguts, amb accions i amb una avaluació a curt, mitjà i llarg termini constants. Pere Sampol és un gran gestor, que coneix la realitat d'on parteix i té clar cap on ha de seguir. És veritat que hi ha revistes especialitzades i, sobretot, des de fora de les Illes, que han sabut valorar i copsar la gran tasca de Govern de Pere Sampol; però la ceguesa i, a vegades, la hipocresia de gent malintencionada amb una ploma i una secció de diari, aconseguïen que la feina de què molts haurien de ser conscients romangué diluïda entre odis i rancors de certa classe periodística i política. Tanmateix, els qui tenim la sort de conèixer en Pere, sabem que això no serà cap motiu de defalliment, ans al contrari: serà l'esperó que el farà continuar treballant per tots els mallorquins i menorquins, eivissencs i formenterers, per construir la Comunitat que la gran majoria desitjam per a la nostra terra. Montuïri té la gran sort de poder comptar amb un "homenot", tant de bo que se'n temin a temps. Enhorabona Pere!

Felip Munar i Munar

LEE. SOLIDO *Suavinos* DIESEL *CON ROLLOSTABILITÄT* Levi's

Champion *U.S.A.* **MANS** The Art Company

L'Almoina, 30 Tlf. 16 84 56

 Porreres

 Kappa adidas AVTA CAT

Cançons d'en Biel: entre gloses i poemes "Ad maiorem Dei gloriam"

Com cada any, quan juliol encalenteix de granat, s'obri la temporada de caça. Sabut és que els caçadors tenen fama de ser prou exagerats, quasi més que no ho són els pescadors, per tant, les històries de caçades o fets relacionats amb aquesta activitat són conegudes perquè estan, sovint, més enllà de la imaginació que no de la realitat.

Avui, jo —que puc assegurar, en sé moltes i pels anys que port a l'esquena, començ ja a repetir-les massa vegades— no puc aguantar-me sense contar aquesta que passà més o manco l'any 50 o 51, és a dir ja fa com que res mig segle.

L'any que cont degué, sens dubte, esser més plover que enguany, perquè quan arribà Tots Sant s'havien assolat cegues per tot arreu.

Semblava que n'havia plogudes. A Montuiri hi havia un home, anomenat l'amo en Joan "Xiu", mort ja fa molts d'anys, que es feia les gambades amb la seva dona a una caseta que encara hi ha just quan agafam el camí de Na Trapellina, prop per tant de Sabor. Aquest bon home, que havia fet d'hortolà per Sant Jordi, m'ensenyà anys després a fer parades d'alfals, tècnica aleshores totalment desconeguda a Montuiri.

Bé, el fet cert és que l'amo en Joan "Xiu" devia tenir un bon ca mè i una bona punteria a més de l'instint necessari que ha de lluit qualsevol caçador que s'apreciï.

El meu pare, no sé per quines cinc cèntes, el convidà a caçar a Son Joan Arnau i aquí on nosaltres matàvem, amb sort, una o dues cegues, ell, un bon diumenge, en féu una "escabexina" de tretze o catorze.

El meu germà i jo, juntament amb una vintena més d'al·lots de pobles mal comunicats amb Ciutat, romaníem interns a Montision, en els Jesuïtes, i no tocaven ca nostra més que cada dues o tres setmanes. Dinàvem i sopàvem al col·legi i dormíem repartits de dos en dos a cases veïnades fent, per tant, un bon favor a aquelles viúdes del carrer del Sol o Sant Alonso que amb quatre duros o qualque senalleta que arribava amb l'agència, tenien més bon passar aquells eixuts temps de la postguerra.

Quan el diumenge mon pare es trobà

amb la matança de cegues que li havia fet l'amo en "Xiu", tengué un atac d'estimació paternal, se'n recordà dels al·lots interns i amb tota la bona fe del món féu plomar les cegues, trià les deu o dotze menys esbudellades i consirosament preparà un bona senalleta que, puntualment, el dilluns dematí envià cap a ca'ls frares. Supòs que, tímid com era i no massa llarg de lletres, no hi posà cap bitllet a dins, fiat en què sols el remitent que figurava al cartó fermat a l'ansa de la senalla amb una llendera, era testimoni suficient del destí que es desitjava a tan original i cinegètic present: Els al·lots en faran una bulla, pensava satisfet.

Arribà el dissabte següent i com que ens tocava anar a ca nostra ens vengueren a cercar. Després de tot allò que sempre es diu quan es troben persones que per molt que s'estimin no tenen massa de què parlar, mon pare m'investí amb aquesta: "Què foren bones, ses cegues?". Jo, bergantell menut, el vaig mirar de baix per amunt: "Quines cegues?" Encara com que el vegi. No digué paraula, tornà vermell, quasi diria morat i se li inflaren les venes del coll com si anàs a rebentar. Al llarg dels dies següents vaig poder entendre tot el procés de les cegues i a poc a poc vaig anar lligant caps fins adonar-me'n que el bullit passat per la pella que, metòdicament cada dimarts a vespre era el nostre sopar, aquella setmana havia tengut un gust un poc més agradable al paladar que el rònc gust de l'all i el llo-rer sofregit dins la salsa de tomàtiga.

No sé si em féu més ràbia haver-me perdut la caçada de l'amo en Joan "Xiu" o el constatar sense cap dubte que la dotzena de cegues se les foteren els frares per sopar, mentre que nosaltres només en sentíem l'olor i això els qui érem tocats de nas "prim-cernut".

No vaig tenir ocasió d'anar a caçar mai amb l'amo en Joan "Xiu", no sé doncs quin ca tenia. Com que "lo" meu no ha estat la ploma, tampoc no puc presumir d'haver tengut cap animal dels anomenats de "mostra". Sí, record, però, els noms d'alguns que en el seu temps feren tirany per on passaren: En "Ter", un *pointer* del meu sogre, que avui encara fa espirejar els ulls a la meua dona, quan recorda amb

quina alegria botava damunt el seu llit —nina encara— per anar a despertar-la. Una cussa negrosa-picarda, que tenia fa molts d'anys l'amo en Joan "Trapell", li deien, crec, "Pati" i, segons contaven, només li mancava parlar. Una altra cussa, rabassuda i color xocolata de l'amo en Tomeu "Llesques", de nom, em pens, "Zeta", i que tal volta deu esser el darrer exemplar d'autèntic ca mè mallorquí que pasturà per Montuiri.

Aquests animalons, plasmats a infinitats de quadres de totes èpoques i de tota mena de pintors, des dels desconeguts fins als immortals, meresqueren un llunyà dia de fa trenta anys, també la meua atenció. Avui, en recordança de la feta de les cegues i com homenatge a tants i tants de caçadors a qui materialment els cau la bava, davant una bona "mostra" deix aquí aquesta vella cançó:

Un ca mè

Només l'hivern començà,
al redós de la vorera,
pasturava falaguera,
una cega al comellar.

La fullaca remoguda
d'aquell bec lleuger i llarg,
pel tirany en feia arc
sota el marge. Caiguda

d'horabaixa de diumenge
amb la darrera claror
se'n puja el caçador.
La cega cueja i menja

a dins el rebolls d'alzines,
d'arboces i carritxeres,
d'estepes i esparregueres,
ran de les aspres metzines.

El trepig del ca de raça
queda de sobte aturat:
Peu en l'aire, coa, nas,
tot el cos enravenat...

Qui fos pintor i plasmàs
tan bella estampa de caça!

Hivernada 1970 - Juliol 2000
Biel Camps i Ferrer

CANÇONS AMOROSES POPULARS DE MONTUÏRI - VIII

De picat

4062

Al-lota des meu carrer,
no n'he volguda cap mai:
mu mare diu que fregai
per escurar, ella ja en té.

4117

A temporades fa lluna,
cara de sol vertader.
Si dius que som caplleuger
pregaris a Déu pots fer
que com jo, ne trobis una.

4166

Com festejava, li deia:
-Jesús, que et trob de galant!-
I jo l'enganava tant!
I ella, tonta, que s'ho creia.

4175

¿Com m'has de tenir amor
si la tens amb homo negre
que amb un caramull de pega
sols no fa divisió?

4287

Enmig de la mar, una penya;
damunt, un brot de ciprell.
Ja te'n pots anar al bordell,
amb so prometre i no atènyer!

4293

En Roig Malpèl
festeja sa moixa;
no la vol perquè és coixa,
i corr com un mostel.

4312

¿Es comte Puig no és ton pare,
o es Marquès de Sollieric?
I jo que som pobra, dic
que empegueïda n'estic

d'esser nora de ta mare.

4386

Ja li diràs a ta mare
i a ton pare, si vols,
que no m'agrad de fesols
perquè no es miren de cara.

4407

Ja sé que t'has avanat
que n'has festejades moltes,
però n'has de fer uns comptes:
que totes t'han engegat.

4420

Jo encara no ho he dit tot;
més de la mitat deixava:
s'al-lota que festejava,
sempre duia que penjava
més d'un pam i mig de moc;
perquè no li caigués tot,
amb ses barres l'aguantava,
i se mare que parava
un ribell i l'omplí tot.

4491

Jo tenia un moixet magre
que no sortia d'es niu.
Si no ho sabies, sabí-hu,
que a mi, qui la'm fa la'm paga.

4580

Na Maria Pou m'agrada
perquè té es parlar amorós,
llavor sa boca d'anfós
i es nas de rata-pinyada.

4615

No hi ha més gros desbarat
que una fadrina grossera:
un fadrí que ralli amb ella
ja el compta per estimat.

4663

Perquè som morena, em dius
que no em coneixs, en sa fosca;
encara que sia tosca,
ho conec, com de mi et rius.

4711

¿Què no saps que em vares dir,
en aquell cantó de caixa?
Que jo era paret baixa
per haver-me de servir.
Si dius que som paret baixa,
per tu no cal remuntar.
¿O et pensaves alçar
un fii des comte de Raixa?
Un fii des comte de Raixa
tal vegada no et voldrà,
i t'hauràs de conhortar
amb una paret més baixa.

4773

Sa meva al-lota passada
li tenc de posar morral,
que, en passar p'es seu portal,
no em pegui una mossegada.

4837

Si dius que no m'has volgut,
diré que no t'he volguda.
Cara de ruca peluda,
tu tens s'alè que te put!

4876

Si no me vols, digues: -Ves-te'n-
i mai més te faré nosa;
que així ho fan, cara de rosa,
ses dones que tenen seny.

4963

Tenc mal de ventre p'es peus
i mal de cap per s'esquena.
Si no em dau Na Magdalena,
rebenaré es fideus.

4971

Te pensaves pegar-la'm!
Jo som qui la t'he pegada!
Si tornes venir a veure'm,
festejaràs amb mu mare.

5021

Una fadrina demana
adesiara un fadrí,
i, com li ha dit que sí,
cerca raons i l'engana.

5066

Veig sa mare, veig sa fia:
ben mirat, ben poc hi ha.
Si em donaven a triar,
no sé qual agafaria;
pens que més m'estimaria
de buit haver-me'n d'anar!

5083

¿Vols que et diga sa raó
per què et feia mala cara?
Agradaves a mu mare,
i, en veritat, a mi no.

ES MOLI DE CAN PERONS
PARRILLA

Dimarts - Diumenge
Dienstag - Sonntag

20:00 - 24:00

Tlf: 971 16 15 07
Yatush@jet.es

Carrer Molinar, 51
Montuïri

S'ha dit que..

Els qui el dimarts 11 de juliol matí volgueren anar a un bar a plaça o al carrer Major no en trobaren cap d'obert. Varen haver de partir cap a altres llocs. Quina diferència d'un temps a ara!

Per què serà que a tots els margrebins o moros que la policia municipal troba o trobava amb motoret els demanava els "papers"? Després es va saber que qualcun d'ells n'havia robat... i hi havia sospites.

Els primers dies del mes passat se cercava la persona que a la casa número 21 del carrer Major havia robat un cossiòl amb un fenasset sembrat. I no l'arribaren a trobar. Sorprengué que encara hi hagi gent que s'apropriï de tan poca cosa. D'haver-ho demanat a na Magdalena de "Cas Sastre Pollo" els ho hagués regalat.

De tant en tant qualche pedra del trespol del paviment del carrer Major fa moviment. Ara bé, també de tant en tant es cuiden de tornar-la "encimentar". Així va passar el mes passat.

Qualcú ha demanat que creem el *Secretariat de lamentacions*; tantes són les *queixes* i coses *dolentes* que es publiquen en aquesta secció.

El govern municipal hauria de ser afí al del govern autonòmic. Així, les prohibicions es convertiren en permissions. Però també es demana: Qui hauria de canviar de color: el nostre ajuntament o el govern. Tots dos, no!

S'alaba la netejada de la façana de la rectoria que dona als graons (ha romàs molt bé). Però l'altra encara és més necessària. Una tasca per al rector que vendrà.

Quasi no s'havia sentit dir que reobririen el pub "anònim" quan molts de veïnats del carrer de Baix ja tornaven estar alarmats. I no sols els veïnats de més prop, sinó fins i

Manera ràpida d'anar a plaça i poder passar per tot

(Dibuixos de R. Pons)

tot els d'aquells entorns. I a l'estiu encara és pitjor, per allò de dormir amb les finestres obertes.

No és sols a Montuïri que consideren que les antenes de la telefonia mòbil son "antenes de la discòrdia", ja que a altres pobles també ha estat motiu de polèmica. A més de l'impacte visual i mediambiental també provoquen malestar a qualcú, segons diuen.

Ara resulta que a les aigües brutes d'Algaida i Montuïri les volen depurar fent-les passar per uns feixos d'alzina i lledoner. I s'afegeix que "en veurem de grosses si continua gent incompetent que dirigeix".

Els pagesos duen les ombres ben mortes. Si fa un parell d'anys com aquest, no en quedarà cap pe'n mig, encara que diuen que són molt mals de matar.

No ens podem queixar d'aquest govern que tenim a les Illes Balears, perquè resulta que han fet més feina en un any que els altres en 16. És ben ver aquella dita que diu: "A sa llengua li fan dir tot lo que vol".

Ara és un bon temps per menjar trempó. I també diuen que "si hi talluquen un parell d'alls anirà bé per matar els cuquets... sense fer-li gens de mal a sa cuqueta".

Ses vacances són aquí. Ara, qui més qui manco en té, sobretot "els qui no en foten ni brot durant l'any". Cadascú que pensi a qui va la dita;

encara que és ben just que dediquem un record admiració a aquells que no les poden gaudir mai, com són els pagesos i altres autònoms.

Un bon resum de la vida quotidiana seria: les aigües es fan endins, el temps penja molt, els duros es fan avall... i els bancs arribaran a ofegar-nos, a tots.

En Xerrim

centre
d'anàlisis
biològiques
s.a.

Anàlisis Clínicas

Antònia Sastre Barceló
Farmacèutica

Consulta: Dilluns, dimecres i
divendres: de 8'30 a 10 hores

Carrer l'Almoina, 49
Porreres
Tlf. 971 64 70 84

Assegurances: Adeslas, Asisa-Muface, Agrupació
Mútua, Axa-Mare Nostrum, Imeco-Caja Salut,
Groupama, L'Aliança Novomèdic...

Festes patronals de Sant Bartomeu - 2000

Divendres, 4 d'agost

6ena Setmana Fotogràfica Sant Bartomeu-2000 (7 al 13 agost).

A les 22 h. A la Plaça Major: *Cinema a la fresca: Inspector Gadget*.

Diumenge, 6 d'agost

A les 20'30h. Inauguració del XXVIIIè Torneig de sa Llum: Presentació de tots els equips participants.

A les 22h. *Partit inaugural Juvenils A: Mallorca-Manacor*. (Fins a dia 18 hi haurà partits del Torneig de Sa Llum.

Divendres, 11 d'agost

A les 22h. A la Plaça Major: *Cinema a la fresca: Wild Wild West*.

A les 24h. *Gimcana nocturna* organitzada pels Quintos 82.

Dissabte, 12 d'agost

A les 21'30h. A la sala de plens de l'Ajuntament. Conferència sobre "Cultures del Món". Tema *Marroc*; a càrrec del Josep Oliver, del GOB. Organitza: Patronat de Música,

Diumenge, 13 d'agost

A partir de les 17h. V aniversari Ca Na Poeta. Festa Sant Bartomeu-2000 *Música en viu*. Cava i canapès per a tothom.

Dimarts, 15 d'agost

A les 19h. Sortida dels cossiers i dimoni.

A les 21'30h. *Missa* de la Mare de Déu Assumpta. Tot seguit: *Pregó* de festes a càrrec el Dr. Ramón Lluís Cerdà. A continuació: lliurament dels premis dels concursos literaris: IX de Conte Curt Sant Bartomeu i V de Conte Curt per a Menors de 25 anys. (Organitza Bona Pau; patrocinen Corredoria d'Assegurances Gomila i Ajuntament de Montuïri).

A les 23h. *Concert* per la Banda de Música de Montuïri. (Directors: Pere Miralles i Miquel A. Bisbal).

Dimecres, 16 d'agost

A les 11h. A la plaça Major: *Concurs de dibuix* per a nins i nines (Patrocina la Caixa).

A les 22h. A la plaça Major: *Cinema a*

la fresca: Asterix y Obelix contra César.

Dijous, 17 d'agost

A les 22h. A la plaça Major: *Cinema a la fresca: Anastàsia de Walt Disney* (Versió catalana).

Divendres, 18 d'agost

A les 18h. A l'Avinguda d'Es Dau: *Taller de Manualitats* per als nins i nines.

A les 21h. A la parròquia: *Celebració penitencial* de la reconciliació.

A les 21'30h. A la parròquia: Presentació de la restauració de l'antic retable major, dit de Sant Pere.

A les 21h. A la Sala d'actes de l'Ajuntament: Presentació de l'exposició de pintures de Bernat Colomar a càrrec d'Onofre Arbona, director de la revista *Bona Pau*.

A les 22h. A la plaça Major: *Cinema a la fresca: Màtrix*.

Dissabte 19 d'agost

A les 17h. Semifinals del campionat de Tennis.

Diumenge, 20 d'agost

A les 17h. Semifinals del Campionat de Tennis.

A les 19h. A l'església parroquial: *Missa* homenatge a les persones majors.

A les 19'30h. A la plaça Major: XX-

XIX *homenatge als majors* de 80 anys i als qui enguany compleixen les noccs d'or. (Organitza l'Associació de Persones Majors i patrocina Sa Nostra).

A les 20'30h. A la plaça Major: *Concurs de ball* per a tothom. Música en viu. Venda de coques i refrescs. (Organitzen Quintos-82).

A les 21h. Inauguració de l'exposició d'olis de Damià Mir, a a Ca na Jerònia Sampol (Pl. Major,2).

Dilluns, 21 d'agost

A les 17h. Semifinals del campionat de Tennis.

A les 18h. A l'Avinguda d'Es Dau: *Taller de manualitats* per a nins i nines.

A les 22h. A la plaça Major: *Castell inflable*, bou mecànic i trampolí en lliat elàstic.

Dimarts, 22 d'agost

A les 17h. Finals del campionat de Tennis.

A les 21'30h. A la plaça Major: entrega dels trofeus del campionat de Tennis.

A les 22h. Gran concurs de play back per a tothom. Inscripcions a l'Ajuntament fins a dia 21 d'agost.

Dimecres, 23 d'agost

A les 18'30h. Inauguració de l'exposició d'olis a càrrec d'Antoni Santandreu (C/ Costa i Llobera, 3).

A les 19h. A la plaça Major: *Sortida del Cossiers i Dimoni*.

A les 19'15h. A l'església parroquial: *Completes* de Sant Bartomeu i veneració del Sant. Cantarà la Coral Mont-Lliri dirigida per Sebastià Melià.

A les 22h. A Sa Nostra: Inauguració de l'exposició de manualitats, amb copinyes i policromats, realitzada per Francesca Vanrell.

A les 23h. *Revetla* i concert de la Banda de Música, dirigida per Pere Miralles i Miquel A. Bisbal.

A les 0'30h. Espectaculars *focs artificials* en Es dau.

A la 1h. Gran *berbena* en Es Dau amb

els conjunts: *Champagne, Pachà i Mitjanit*.

Dijous, 24 d'agost

A les 9h. Albada al so de les xeremies

A les 10h. Sortida dels Cossiers i Dimoni.

A les 11'30h. Eucaristia solemne en honor de Sant Bartomeu. Predicarà el P. Joan Amengual Jaume, actualment de les missions d'Hondures. Cantarà la Coral Mont-Lliri dirigida per Mn. Vicenç Joan Rubí. Els Cossiers ballaran l'oferta.

A les 13 h. Amollada de coloms pel Club Missatger. Recepció a l'Ajuntament. Els Cossiers ballaran en el cadafal.

A les 18h. Festa infantil animada pel grup Toflets.

A les 19h. Partit de futbol de 3ª divisió: Montuiri-Vilafranca.

A les 22'30h. Concert per la banda de música dirigida per Pere Miralles i Miquel A. Bisbal.

A les 23'30h. A la plaça Major: *Ballada popular amb Música Nostra*.

Divendres, 25 d'agost

A les 11'30h. A la plaça Major: *Corregudes* de cintes, de joies, estirar corda, rompre olles, etc.

A les 17h. *Carreres ciclistes*. 1- Masters 40, 50 i 60; 2- Cicle Deportistes; 3- Entrega de trofeus. Organitza CC Montuiri.

A les 22'30h. *Comèdia*: Cura d'amor, de Jaume Vilanova, pel grup Agora, d'Andratx. Dirigeix Josep Borràs.

Dissabte, 26 d'agost

A les 18h. Carreres d'atletisme a la distància de 2 milles.

A les 23'30h. Gran *berbena* amb els grups: *Cocktail, So What, Tumbet de Solfa i Fora des Sembrat*.

Diumenge, 27 d'agost

Al matí: *Diada de caça* organitzada per la Societat de Caçadors.

A les 17h. *Tirada al plat* a Sa Torre, organitzada per la Societat de Caçadors.

A les 19h. *Gelatada i ball de bot* a benefici de les Missions d'Hondures (Segons s'especifica a la pàgina d'Església).

A les 21h. Missa dominical

A les 22h. A la plaça Major: Lliurament dels premis de la Setmana Fotogràfica.

A les 22'30h. A la plaça Major: *Revista de varietats*.

A les 1h. *Gran traca final*.

Super Montuiri

Extens assortit

Gran varietat de productes d'alimentació

Peix congelat • Carnisseria Xarcuteria • Panaderia

Fruita i verdura • Begudes • Neteja
I TOTA LA NOVA GAMMA DE "LEADER PRICE"

Restaurant

PUIG DE SANT MIQUEL

Cuina mallorquina
Forn de llenya

Ctra. de Manacor, km. 31 • Tlf. 64 63 14 • Montuiri

Seguridad y Limpiezas, S.A.

Gremio de Albañiles, 14

Tlfs. 29 50 92 - 29 50 66 - 20 63 11
Pol. Son Castelló 07009 Palma de Mallorca

A l'esquerra, un grupet dels nins i nines que durant l'estiu van perfeccionant els estils de la natació.

A la dreta, joves instrumentistes de l'Escola de Música el dia del concert de fi de curs

Concert de fi de curs

Dia 8 els alumnes de l'Escola de Música oferiren a l'església un concert de fi de curs. En general foren tots principiants infantils que intervingueren en grups i conjunts i també flauta, trompeta, clarinet, saxo, percussió i piano, els quals ompliren de goig pares, germans, i altres familiars i coneguts que assistiren a aquesta entretinguda audició, ben organitzada i dirigida pels professors.

Exposició al Puig de Sant Miquel

Durant la quinzena que va del 10 al 24 de juliol va romandre exposada al restaurant del Puig de Sant Miquel l'exposi-

ció de pintura de Beatriz Muñoz Molina. Una mostra de qualitat de la qual en contaren alabances els qui la visitaren.

Taller de ràdio

Va tenir bona acceptació entre els joves, ja que n'hi assistiren 16 d'ambdós sexes, el taller de ràdio que es va celebrar els dimarts i els dijous del passat juliol a les instal·lacions de *Ràdio Murta*. Taller que fou organitzat i dirigit pel seu director Vicenç Ferrer.

Excursió

45 persones de l'Associació de Persones Majors participaren a l'excursió a *Marineland*, les quals varen poder contemplar el *Show* dels animals, visitaren *Aquacity* i tornaren satisfets d'aquesta sortida.

Concert de clarinets

L'agrupació *Clarinet Balear Ensemble*, integrada per més de 40 joves clarinets de les bandes de música de Fela-

nitx, Inca, Porreres, Campos, Esporles i Montuïri, el passat 29 de juliol va oferir un concert a la nostra església interpretant peces clàssiques i populars, sota la direcció del professor de clarinet Eduard Bernabeu. L'acte fou organitzat pel Patronat de Música.

Amb 2 Consellers del Govern

Els passats 27 i 31 de juliol, el Vicepresident del Govern, Pere Sampol, i el Conseller de Turisme, Celestí Alomar, varen convidar la *Prensa Forana* a sengles sopars. Ambdós aprofitaren l'avançament del primer any de govern de progrés per fer un intercanvi d'opinions i valoracions a l'entorn de les seves àrees. **Bona Pau** hi fou representada a un i altre.

La façana de la rectoria

Gràcies a l'ajut econòmic del Pla Mirall fou possible restaurar la façana de la rectoria que mira als graons. Una obra que fou executada amb remirament durant la darrera setmana de juliol.

**"SA
NOS
TRA"**

CAIXA DE BALEARS

**Desitja
molts
d'anys i
bones
festes
a tots els
montuïrers**

Tots els alumnes que participaren al concert de fi de curs

Sebastiana Vich Verger "Mascarona", la padrina del poble

Entre els anys 1916 i 1919 va estar llogada a Cabrera

Disminuïda la seva figura pel pas dels anys, dóna una imatge de fragilitat. Extraordinàriament sensible, es dol i sent com a seves les desgràcies que actualment assoten la nostra societat, siguin a conseqüència d'accident de carretera, laborals o per altres causes. Té difícil acostumar-se a la fragor, al soroll del temps actuals, on la vida es desenvolupa a una pressió constant i ritme accelerat. Els seus temps eren uns altres. Aleshores dins el nostre poble —amb el fons dels crits de nombrosos nins que jugaven al carrer— el que se sentia era el renou característic de la plana del fuster quan aprimava la fusta, transformant-la en flocs i el so viu del martell del ferrer fent vibrar l'encrua, que s'apagaven a la posta del sol donant pas a la remor dels carros quan arribaven de fora vila. Era un so tranquil·litzador. Aquell temps, aquell paradís han desaparegut. Sembla que els seus ulls encara el cerquen.

Aquesta és la imatge que hem vist de la nostra entrevistada: Sebastiana Vich Verger, la persona de més edat del nostre poble.

Va néixer a Montuïri el 15 de juny de 1905. Ha complit, per tant, 95 anys. Foren cinc germans, per aquest ordre: Bartomeu, Isabel, Sebastiana, Joana Aina i Catalina. El seu ofici fou de cosidora —de roba de dones, ens diu—. Anà a classe a Ca ses Monges fins els vuit o nou anys. Sap llegir i escriure. L'any 1937 es casà amb Josep Roca Mayol. Té un fill, en Joan.

Un poc temerosa, asseguda prop de l'entrevistador, la tranquil·litzam. El seu fill Joan ens acompanya durant el diàleg.

— Després de Ca ses Monges, on anàreu a classe?

— En lloc, només vaig anar a Ca ses Monges.

— El nom d'alguna monja de recordau?

— Ah, sí! Me'n record de sor Pelàgia.

— Quina fou la vostra primera feina?

— Tenia uns nou anys i de Ca ses Monges em posaren de criadeta amb els senyors de Son Manera, en el carrer de Ses Corregudes. Només hi vaig estar un any.

— On passàreu després?

Un dia qualsevol, al portal de ca seva, abans d'anar a fer el dinar

— Llavors vaig estar llogada amb els amos, a l'illa de Cabrera, durant quatre anys. Feia de teta i també de criadeta.

— No em digueu! En quatre anys es poden contar moltes coses de Cabrera. Veníeu molt sovint a Montuïri?

— No, només per les festes.

Ella i la seva germana Joana Aina foren les primeres del poble que vestiren de ciutadana

— Es que no us enyoràveu?

— No... els amos eren molt bona gent, i a més eren de Montuïri; una família de Can Collet. M'hi trobava molt bé.

— Amb quin tipus de vaixell anàveu i veníeu de Cabrera?

— Era un "barquet" molt petit. Durant la travessia la madona i jo ens marejàvem sempre. Abans d'arribar a l'illa ja havíem tret tot quan dúiem dins de l'estómac. El capità, quan ens veia pujar a bord, de cop ens enviava un poal buit.

— Segur que moltes vegades us avorríeu essent jove i en un lloc tan solitari.

— No creguís. Teníem més companyia que no et fas comptes. En aquell temps venien moltes barques de pesca a Cabrera, des de Mallorca. Hi havia molt de peix. Les barques eren de vela. Els pescadors tiraven les xarxes a la mar l'horabaixa i amb les barques arribaven a Cabrera, on hi romanien. El sendemà, de bon matí, quan encara no hi veien, les remolcaven i venien. La platja romanica plena de peix. N'agafaven en abundància i bo. Els patrons sempre ens en deixaven

(Continua a la pàgina següent)

Montuïri

971 646 460

Bar Can Pieres

(Ve de la pàgina anterior)

molt. Recollien les xarxes i partien. Els amos tenien molt bones relacions amb els pescadors. A més, també hi havia soldats que estaven a les ordres d'un capità. No ens avorriem. Hi havia a vegades més trull que no et fas comptes.

- Fora dels pescadors, veina qualcú més?

Mou el cap de banda a banda suau-ment.

- No en tenc record. Però... sí, venia el capellà cada 15 dies a dir missa. Tots hi anàvem; també els soldats amb el capità. Els soldats estaven al castell. Et parl dels anys 1916 a 1919.

- Què recordau especialment de Cabrera?

En Joan, el seu fill, es posa a riure quan diu:

- Contau-li, mumare, el fet dels porcs.

- Ah, sí! -ens diu també rient-. Resulta que com totes les possessions, tenien una guarda de porcs. Algunes vegades feien tala, partien a menjar-se les faves que feia poc havíem segat i estaven esteses a gavelles damunt el sement. Per anar-hi, en lloc de caminar a peu -de potó, en aquest cas- dreçaven, es tiraven a la mar i travessaven nedant una quantitat de metres que els separaven de les faves. Llavors tornaven venir nedant, tota la

guarda; era un espectacle. Avui, contar-ho, tal volta resulta divertit. Llavors no ho era tant.

Ho comentam breument i continua relatant.

- També record un fet que a tots ens feia molta gràcia. Els soldats tenien un ase i li feien fer feina; sempre anava carregat d'una part a l'altra. Es compren que l'animal s'arribava a cansar. Quan podia, s'escapava i venia a estar amb nosaltres a les cases, fins que els soldats venien a cercar-lo. Eren petits fets divertits que ens ajudaven a passar els dies.

- Teníeu els sementers molt enfora de les cases?

- Sí i no. A vegades per anar a un sementer agafàvem la barca i hi anàvem per mar. Han d'haver viscut a Cabrera per comprendre-ho.

- No ens donarem compte i estarem damunt les festes de Sant Bartomeu. Com eren en el vostre temps de nina i jove?

- També feien molta festa, però en aquells anys no tenien els mitjan econòmics d'avui. Es passejava un cacaueter amb una senalleta mitja. Ens mesurava dos cèntims (0'05 pts.) de cacauets i dins la mesura només n'hi cabien mitja dotzena. Alguna taverna feia gelat, aigua amb neu, i te'l donaven dins un tassellet de vidre petit que tenia tres dits de cul i valia 4 cèntims (0'10 pts.) Era l'únic dia de l'any que en podíem beure. Venien moltes torroneres i molta gent comprava torró i avellanes. També hi havia corregudes de cintes, que feiem la meua germana Joana Aina i jo. Era molt divertit. L'atracció principal eren els cossiers. És difícil imaginar les festes de Sant Bartomeu sense els nostres cossiers.

- Heu dit que feieu de cosidora amb la vostra germana Joana Aina...

- Sí; la meua germana havia pres el "corte" a Ciutat. Quan vaig venir de Cabrera ens posàrem a cosir juntes. Ella i jo fòrem les primeres que ens vestírem de ciutadanes, en un temps en què totes les al·lotes i dones del poble vestien de pageses. Vàrem esser molt criticades, però poc a poc totes les al·lotes i dones anaven canviant-se la roba de pagesa per vestir-se de ciutadanes. Vàrem vestir moltes al·lotes. No donàvem raó a fer vestits de ciutadana.

- Anàveu a Ciutat amb freqüència?

- Sí, perquè feiem camisses i altres pe-

OMEGA

Cindy Crawford's choice

New Constellation

OMEGA

The sign of excellence

JOYCE FERMIN

ces de roba per a una casa de Ciutat molt important, que li deien "Las Monjas". Les entregàvem la feina i recollíem la que ens donaven per fer. A més, també ens donaven gran quantitat d'escapolons que convertíem amb mocadors i altres articles de vestir.

– **Amb quin vehicle anàveu a Ciutat?**

– Sempre amb el tren. El viatge valia sis reals (1'50 pts.), anada i venguda. A vegades, si teníem sort que sortís algun tren de mercaderies cap a Felanitx, hi pujàvem i no ens costava res.

– **En què us entreteníeu, quins divertiments hi havia en la vostra joventut?**

– Nosaltres vivíem al carrer Major, veïnat d'on ara hi ha l'estany. El nostre pare tenia una barberia i els vespres afaitava amb l'ajuda d'un llum de carbur. La meva germana i jo anàvem a vetlar a Solanda, devora Son Rafel Mas. Els diumenges anàvem al cinema mut a Can Sampol o Ca n'Aloi, que ens agradava molt i valia tres peces (0'30 pts.); qualche ball, pocs... i així passàvem el temps.

– **Als cafès, hi anava molta gent?**

– Homes, sí. Els vespres i diumenges estaven plens. Les dones no hi solien entrar. La meva germana i jo a vegades anà-

vem a prendre un cafè a Can Collet, l'actual cafè de Ca na Poeta, que estava davant ca nostra.

– **Enyorau aquell temps?**

Està uns moments dubtant.

– No... El record amb gust, però no l'enyor.

– **Heu viatjat fora de l'illa?**

Contesta el seu fill amb molt bon humor.

– Ha viatjat a Madrid amb avió, i s'ha passejat per la Gran Via, però... mumare, conta el viatge que féreu a Sóller.

– Sí –diu la nostra entrevistada–. El viatge que he fet més interessant fou a Sóller. Feia mesos havia acabat el Moviment. Per Montuïri venien baratadores; mancava de tot. Entre altres coses al nostre poble escassejava l'oli. La meva germana i jo decidírem anar a Sóller a cercar-ne. Era delicat perquè havies d'anar alerta a la Guàrdia Civil. Aprofitàrem per anar-hi un dia que en Franco visità Palma. Anàrem a Sóller amb el tren i canviàrem farina per oli, com unes baratadores més. La Guàrdia Civil no ens molestà gens. Tenien tota l'atenció posada amb en Franco. Triàrem un bon dia.

– **La darrera pregunta: en aquells**

temps, el joves –ells i elles– a què aspiraven, què desitjaven, com es preparaven per al futur?

Ens mira una mica desconcertada.

– Llavors els joves no tenien massa aspiracions –contesta–; el seu desig era passar-ho els menys malament possible. Qui més qui manco estava llogat. El que desitjaven era trobar un bon amo o possessió. Era una altra vida, un altre món. A què havíem d'aspirar? Dificilment es podia sortir del poble i no coneixíem res més; teníem poca comunicació amb l'exterior... Han passat molts d'anys... Fa molt de temps.

Ha estat el testimoni d'una persona –la nostra entrevistada– que ha viscut dins les primeres dècades del segle XX. Possiblement féu algun vestit a les mares i padrines de les actuals generacions. Ha viscut els profunds canvis que ha sofrit des de llavors la nostra societat. Diu que ara viu i es troba molt bé; la creim. No obstant, com a altres persones de la seva edat, hem pensat endevinar al fons dels seus ulls una llum llunyana... una enyorança d'un temps que viu dins el seu record.

Miquel Martorell Arbona

BANCA MARCH

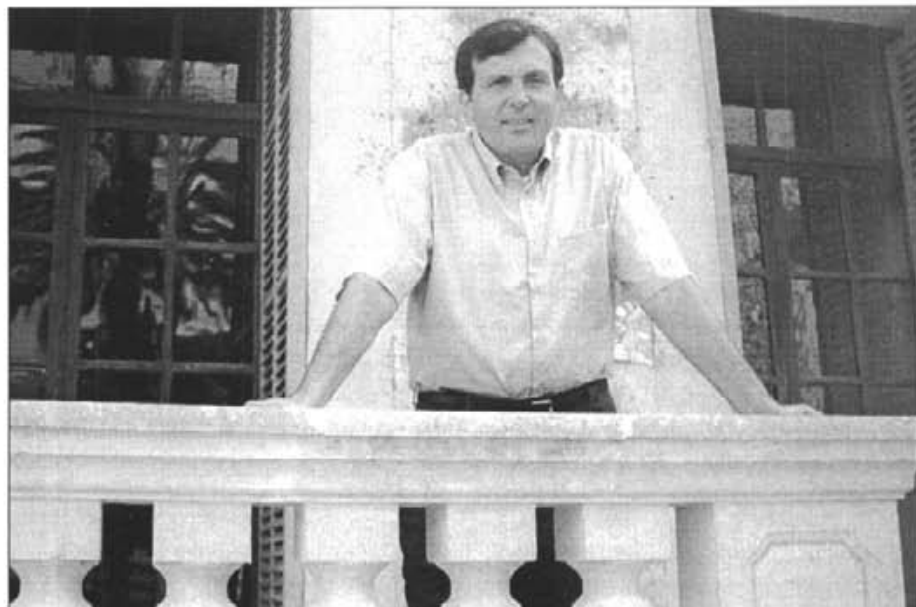
**Desitja a tots els
montuïrers unes bones
festes de Sant Bartomeu.
Molts d'anys!**

Amb el rector abans d'anar-se'n a l'altre destí

Onofre Torres repassa la seva etapa a Montuïri

Onofre Torres i Ramis nasqué a Palma el dia 6 d'abril de 1955. Als 27 anys va ingressar a l'orde mendicant dels Pares Dominics per iniciar el noviciat a Barcelona i posteriorment els estudis de filosofia i teologia a la Facultat de Teologia de València. En el darrer curs de teologia s'incorporà al Seminari Diocesà de Mallorca. Una vegada acabats els estudis féu el pre-diaconat (etapa de reflexió abans de rebre les ordes sagrades) a la parròquia de Santanyí on s'ordenà el dia 10 de juny de 1990, als 35 anys d'edat. Durant dos anys fou vicari de Santanyí i rector d'Es Llobards. L'any 1992, essent capellà jove s'incorporà a la nostra parròquia com a rector solidari. Des de l'any 1993 fins a l'any 1996 va compartir càrrec entre la nostra parròquia i la de Sant Joan. La tardor d'aquest darrer any fins al desembre de 1998 fou a més del nostre rector, consiliari diocesà del Moviment Escolta i Guiatge de Mallorca. Durant els mesos de gener fins el mes de juliol de 1999 anà a Quebec per rebre formació espiritual durant quatre mesos i a Hondures a ajudar al discerniment espiritual durant un llarg curs de tres mesos. El mes d'agost de 1999 s'incorporà de nou a la nostra parròquia fins al mes d'agost de l'any 2000.

– Quines perspectives tenies quan arribares a Montuïri?

Des de "Sa Troneta" per ell feta restaurar, el rector, abans del seu acomiadament, sembla considerar la tasca desenvolupada a Montuïri

– El meu desig era començar una nova etapa en col·laboració, per dur a terme els possibles projectes. Entre altres volia començar un agrupament d'escoltes o d'esplai per donar una formació humana i cristiana als al·lots que són la base del futur i contribuir a la vegada que descobrisin dins la joventut un altra manera de diversió, que no es centrés únicament en els bars i pubs. També volia que les celebracions fossin molt participades i que la gent se sentís ben integrada en allò que celebrava. Referent a l'acció social, mis-

sions i pobres volia sensibilitzar un poc més les consciències davant aquestes greus necessitats. Pel que fa la catequesi, la meua il·lusió era que els pares participassin activament en la formació que ells demanaven pels seus fills. Era qüestió d'oferir la catequesi familiar. I finalment, segons el que aniria sorgint, integrar-me per fer camí amb la gent del poble.

– Després d'aquesta etapa de 8 anys què s'ha aconseguit?

– Els anys 90 han estat uns anys molt difícils a nivell de tota l'Església i la societat; els resultats són mals de mesurar. La tasca d'un cristià és sembrar sense esperar fruit. El temps ho dirà. Cada persona ha de fer el seu propi procés per madurar la vida i la fe. No sabem ni podem jutjar el que hi ha. Sols podem respectar el procés que du cada persona. Des d'aquesta perspectiva sols voldria dir que hem fet junts camí i que totes les persones amb les quals m'he trobat he intentat sempre que descobrisin la presència de Crist enmig d'ells i animar-los a viure i experimentar que Déu ens estima entranyablement. Tota aquesta labor s'ha desenvolupat a través de molts de factors: Una xerrada amigable, les homilies, preparant amb il·lusió les eucaristies; posant atenció a les catequesis, a les sessions de formació, als curssets prematrimonials, a les celebracions dels sagraments, als

Manera
MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

**FABRICACIÓ
DE
BALUSTRADA**

Magatzem i Oficina:
Cart. Manacor, km. 28'5

Tlf. Magatzem: 64 67 44
" " : 64 60 95
" Particular : 64 61 73

07230 Montuïri (Mallorca)

exercicis espirituals en la vida corrent, a les exèquies, als funerals; creant el grup d'amics des Puig, acompanyant en l'acció social les persones malaltes, a les que sofreixen, a les que han tengut sèries desgràcies personals o familiars i en tot allò que hagi pogut ésser testimoni de Crist Ressuscitat.

- Principals millores o reformes en l'aspecte material.

- Hi coses fetes i altres en perspectiva. Es va dur a terme la restauració dels Graons. Fou una fita important, ja que hi va participar quasi tot el poble. S'ha restaurat el retaule de Sant Pere; quan vaig arribar estava guardat de la formiga blanca. Poc a poc s'ha duit a terme mitjançant una costosa restauració. S'ha posat una balustrada a la troneta. S'ha fet net la façana de la rectoria que dona als graons, fent així un conjunt harmoniós dins el poble. S'ha fet tota la teulada del Puig que amenaçava perill i tenia moltes goteres. El que ara queda per fer està embastat: el portal dels homes i la rampa per accedir a l'església. Pel que fa el portal, ja tenim la resolució de Foment i només manca que arribi el permís d'obres per poder començar l'esperada restauració. Referent a la rampa hi ha un conveni entre el Consell Insular i el Bisbat per dur a terme l'accés per rampa a totes les esglésies que ho sol·licitin. La nostra ja ho ha sol·licitat i serà de les primeres que tendran rampa. El Consell posarà tota casta d'ajuda econòmica perquè es pugui realitzar i el nostre Ajuntament està interessat en col·laborar.

- Quines principals determinacions has pres durant els 8 anys?

- Aquesta pregunta ja està quasi contestada amb el que s'ha expressat anteriorment. Tal volta destacaria la posta en marxa de la restauració dels graons, com element emblemàtic del poble.

- Ara que te'n vas, què és el què et sap més greu haver de deixar?

- Podria dir la gent amb la qual he tractat i he fet amistat. Però això no és així perquè les bones relacions i amistats perduren. Sempre duré dins mi la petjada de Montuïri. És el lloc on pràcticament m'he fet capellà, ja qui hi vaig venir quasi recent ordenat.

- Quina opinió te'n dus de la gent montuïrera?

- Es pot dir amb dues paraules ben plenes de contingut i significat: Gent oberta

El rector en anar-se'n destaca el "tracte acollidor i festós de la gent", però es dol que "a Montuïri la gent es catalogui per les idees polítiques i per la dificultat que hi ha en reconciliar-se i perdonar-se"

al tracte, acollidora i molt festosa.

- Què destacaries dels montuïrers?

- En sentit positiu cal dir que la gent montuïrera és gent de caràcter simpàtic, d'esperit deixondit, amant de tot quan és seu. Tenen un gran sentit de pertinença al poble. Oberts al sentit de l'amistat i a l'hospitalitat. La resta està contestada a la pregunta anterior. En canvi en l'aspecte negatiu he comprovat que el tracte amb la gent es mesura segons el color polític; com a tot poble es vigília molt "el que diran"; un cert sarcasme desenfadat; la dificultat que hi ha de reconciliació i perdó. Encara que em demaneu aquesta pregunta i l'hagi de contestar, la meua intenció és respondre des de la crítica constructiva. Així i tot, per a mi pesa més el sentit positiu.

- Quina ha estat la teua millor satisfacció?

Pensa una estona i després respon:

- És difícil contestar amb un sol contingut, crec que la resposta que em surt del cor és el fet d'haver viscut a Montuïri havent après molt de les meves limitacions i de les coses bones que hi he trobat.

- Quin és el millor record que te'n dus de Montuïri?

- Tot el que he après durant aquests anys, les amistats que he fet, la col·laboració que he trobat, el sentit de festa, els cossiers i finalment l'ajuda que vaig rebre

quan mumare va estar malalta.

- Què és el què més t'ha fet sofrir?

- Que la gent es catalogui per les idees polítiques i la gran dificultat que hi ha per reconciliar-se i perdonar-se.

- Com reberes el nomenament per anar-te'n a Sant Josep Obrer?

- Amb sorpresa i posteriorment amb el dolor de saber que deixava part de la meua vida aquí, que havia de començar de nou i que deixaria d'estar amb contacte amb la gent d'aquí.

- En anar-te'n, què diries als montuïrers?

- Que continuïn essent com són en l'aspecte del bon tracte, de l'acollida i de la festa; que intentin millorar la visió que tenen damunt els altres, que procurin mirar-se sense el prisma del color polític i sobretot que es reconciliïn i es perdonin les persones que estan barallades entre elles. No val la pena arribar amb el bolic del rancor fins a la mort. I finalment, per la meua part acabar amb la frase, inspirada en Sant Agustí, que vaig dir en arribar a Montuïri: "Som entre vosaltres un cristià més, encara que per vosaltres sigui el rector". Ara cal dir: *Som un cristià més entre vosaltres i un amic. Moltes de gràcies i que Déu ens beneeixi!*

O. Arbona

**Restaurant
Ca's Carboner**

(DIMARTS TANCAT)

Refrescs de noces, comunions, baptismes

Ctra. Manacor, km. 28 - Telf. 64 65 04 - 07230 Montuïri

Cinc montuïrers passaren 15 dies a Ruanda, país africà, on la misèria s'extén per tot arreu

Fa 12 anys que uns montuïrers visitaren Ruanda –país en el cor d'Àfrica, prop de l'equador– i ara uns altres volgueren tornar-hi per veure de prop aquell tercer món. Un país molt més poblat que Espanya, però la gent del qual viu immersa dins una pobresa absoluta, darrerament sacsejada per la violència de la guerra.

Miquel Horrach Miralles, no formà part d'aquesta expedició perquè ja hi havia anat unes setmanes abans per dur a terme diferents tasques on la resta hi anà posteriorment. Allà va realitzar treballs sobretot d'arreglar corrents, tant d'aigua com elèctriques. El grup que partí posteriorment estava integrat per Joana Maria Bennassar, Mateu Fiol, Margalida Miralles, Magdalena Amengual (de Palma) i el capellà Sebastià Miralles (Queló). A Ruanda pogueren comprovar la indigència en què es viu mentre hi passaren 15 dies –de l'11 al 27 de juny–, també amb la religiosa Margalida Miralles Trobat, qui ja fa 19 anys que treballa en aquelles missions.

Retornats a Montuïri ens han contat moltes misèries d'aquell país i la colossal tasca humanitària de la religiosa montuïrera, de la qual ens manifestaven que "a la seva missió són dues monges que atenen sanitàriament –així com poden– una població indígena de 80.000

Els montuïrers per terres de Ruanda

habitants. Elles coordinen particularment la guarderia, maternitat, centre sanitari, dispensari, laboratori, hospital, farmàcia... i fins i tot disposen d'un foier (corte i confecció) per a al·lotes. I ja no diguem que constantment vacunen molts de malals i contagiats, tant en el seu dispensari com a diferents sucursals per poder atendre altres necessitats".

Per altra part ens confirmaren que "allà és un altre món, on molta gent pa-

teix la malària i el sida. No tenen feina i els pocs que en fan, cobren 8.000 pessetes mensuals. Cal dir, per afegit, que el treball del camp el realitzen sobretot les dones. Molts d'homes no fan res. La feina del camp encara la fan amb aixada, xapeta i fals. No hi ha cap casta de maquinària. Les cases estan fetes de fang i merda –excrements, diu el capellà– de vaca i el sostil és de giny, ara subvencionat pel govern. Naturalment les cases són de planta baixa amb algunes dependències. Darrerament es va aconseguir fer-hi unes escoles, però durant la revolució del 94 se'n destruïren moltes, mataren molta gent, entre la qual, cal esmentar molts de capellans i monges. Fou una guerra molt cruel on els tutsis assassinarsen molts de milers de hutus, sols pel fet de no ser de la mateixa etnia i de la qual sis anys després encara resten moltíssimes seqüeles", segon pogueren comprovar els mateixos montuïrers. Fou una massacre espantosa que molts de nosaltres també poguérem contemplar per televisió".

El trajecte dels que hi anaren fou en avió, en dues etapes: Palma-Brussel·les i Brussel·les-Kigali (9 hores seguides). A la tornada l'itinerari fou exactament a la inversa.

O. Arbona

Ferreria Rafel Miralles

Més de 20 anys
treballant el ferro

Carr. Palma-Manacor s/n • Telf. 971 64 62 88 • Montuïri

Benet Pocoví Mascaró, frare Dominic

Desterrat, exclaustrat i readmès ocupà una càtedra de llatí i finalment exercí de custos a Manacor a mitjan segle XIX

Va néixer a Montuïri dia 6 de març de 1795 a la casa pairal de Can Pofanc, carrer de la Rosa nº 2, actualment carrer Rector Rubí. Li posaren el nom de Bartomeu.

Els seus pares, Joan Pocoví Gallard i Sebastiana Mascaró Ribas, que procuraven donar-li una sòlida educació cristiana, l'enviaren a l'escola del Puig de Randa a aprendre les primeres lletres. No molt de temps després, els seus pares i germans, que es dedicaven a l'ofici d'obrar pedra, varen haver de traslladar-se a Manacor per motius de treball. Bartomeu va haver de deixar temporalment els estudis per aprendre el mateix ofici. Allà freqüentava el convent dels dominics, on anava a estudiar llatí. Poc temps després va obtenir permís per entrar a l'Orde, i l'enviaren al convent de Palma a fer el noviciat i a estudiar la carrera sacerdotal.

Aprobat i admès, va prendre l'hàbit el dia 14 de juliol de 1816, canviant el nom de pila, Bartomeu, pel de Benet, en honor del Papa Benet XI, dominic. Va professar el 18 de juliol de l'any següent, el 1817. El mes de setembre d'aquest any començà a estudiar filosofia, va ésser tonsurat, ordenat de Menors i Subdiaca; el 20 de desembre, Diaca i el 27 de maig de 1820, Sacerdot. Després de l'ordenació sacerdotal continuà vivint en el convent dels dominics de Ciutat.

A mitja nit de l'1 de març de 1823, el Convent de Palma fou assaltat i, Pares i Germans, sense donar-los temps de dur-se'n el que els fos necessari, fermats, foren conduïts al moll, on, juntament amb els PP. Caputxins, els embarcaren i els conduïren cap al desterro. Fou una cadena de sofriments i d'humiliacions. En el moll, entre els curiosos, va veure un antic amic seu a qui va demanar si per favor podia deixar-li alguns doblers, encarregant-li que anàs a la seva mare perquè els hi tornàs; aquest, però, ni el volgué conèixer. Durant el viatge foren tractats sense cap respecte. Desembarcats a Alacant, foren traslladats, amb molt de secret i acompanyats per milicians nacionals, d'un lloc a altre: Cartagena, Xinxilla, Múrcia, i acabaren a Sierra Morena, on varen ésser atacats per una banda de lladres. Per onsevulla anaven eren insultats i maltractats. Finalment foren repatriats al cap de nou mesos.

Tornà al seu Convent de Manacor, on ocupà la càtedra de llatí, que els PP. Dominics tenien oberta. Els seus deixebles, la majoria sacerdots de Manacor de principis del segle XX, alabaven les seves qualitats com a llatínia i bon ensenyant.

La nit del 9 al 10 d'agost de 1835, festa de Sant Llorenç, tingué lloc a Manacor l'alçament dels carlins, (partidaris de D. Carles, germà del rei Ferran VII), anomenat "llorençada" o "rebombori". Els contraris, partidaris de Dª Isabel, filla del mateix rei, anomenats "isabelins o liberals", seixanta-vuit en total, varen ésser tancats a la presó i poc faltà perquè els linxassin. L'endemà arribaren les tropes liberals, que els salvaren de la mort. Els dominics, que, com tothom sabia, eren partidaris de D. Carles, a pesar que intervingueren juntament amb altres capellans per posar pau, evitant el linxament dels liberals, varen ésser exclaustrats el dia catorze i varen haver de refugiar-se a cases de parents o d'amics. El P. Pocoví ho va fer a Son Sureda Ric, propietat de la família del P. Julià Mas.

El Convent va ésser saquejat, convertit en presó al cap de dos dies, les campanes, fetes miques, el campanar i tots els emblemes de l'Orde, a punt de ser derruïts i part del convent, ocupat per l'Ajuntament. El dia 15 d'agost un sacerdot fou nomenat "Custos", o encarregat del convent. A partir d'aquest moment l'església va quedar pràcticament tancada.

Passada la primera impressió i, havent sabut que el govern havia suprimit la co-

munitat i prohibit als frares vestir el seu hàbit, el P. Pocoví es retirà a Montuïri el mateix 1835 a la casa on havia nat. Sortia molt poc de ca seva i, només d'amagat, anava alguna vegada a Manacor.

L'any 1844 uns quaranta veïnats del Convent demanaren al Bisbe que s'hi restablissin els actes de culte, com abans de l'exclaustració. El Bisbe ho concedí i nomenà per primera vegada Custos un dominic, el P. Guillem Mas. Aquest mateix any el P. Pocoví tornà a Manacor, juntament amb altres exclaustrats. Com que no podien viure en el Convent, va comprar la casa nº 15 del carrer Orient o d'en Cabell on vivia amb altres dos dominics.

El 13 de setembre de 1851 va ésser nomenat Custos, càrrec que exercí fins al 21 de maig de 1854. Durant la seva regència realitzà moltes millores, entre elles una custòdia i una campana per al campanar.

Morí a Manacor el 23 d'agost de 1872, vigília de Sant Bartomeu, als 77 anys.

Bartomeu Moll

“la Caixa”
A MONTUÏRI
VOS DESITJA
UNES BONES FESTES
SANT BARTOMEU 2000

MOLTS
D'ANYS

“la Caixa”

LES ORDENANCES MUNICIPALS DE 1887 - V

Normes per als venedors

(Continuació)

Art. 67. En la mateixa multa de l'article anterior incorrerà el qui doni al comprador diferent classe de carn que la demanada, a més de quedar-se una altra vegada amb la carn i restituir el preu.

Art. 68. Qualsevol tros de carn de la què es trobi exposada al públic s'haurà de vendre al primer comprador que la demani sota la multa de 2 pessetes. Queda prohibit tenir carn dins els caixons de la taula o tenir-la amagada de qualsevol mode a la vista del públic.

Art. 69. El budellam, mans, peus i caps s'hauran de vendre separats de la carn i en taules diferents, sota multa de 2 pessetes.

Art. 70. Tot venedor que ensagni amb sang fresca els caps dels animals o posi en uns, grasses dels altres, se li exigirà la multa de 5 pessetes. En la mateixa multa queda inclòs el qui ensagni la caça.

Art. 71. Les taules i pilons en els quals es vengui i talli la carn i els carros que la transportin, s'hauran de netejar cada dia amb lleixiu i sabó, sense deixar el trespol brut o amb aigua embassada, tot sota la multa de 5 pessetes.

Art. 72. Sota la mateixa multa queda prohibit dur-se'n els animals morts i escorxats d'una part a l'altra damunt el cap, l'espatlla o a l'esquena, a no sia que vagin embolicats amb roba neta.

Art. 73. La carn que oferesqui indicis

de corrupció o que per altre concepte sia dolenta, s'haurà de tirar en el pou o sitja que hi ha d'haver a la carnisseria, i en cas contrari en el lloc que designi l'Autoritat. Els qui ho fessin a un paratge diferent seran multats en 5 pessetes.

Art. 74. La matança de tota casta d'animals, excepte les de porc, s'haurà de fer únicament en el rastell en les hores i sota la vigilància de l'empleat que designi l'Ajuntament. L'infractor incorrerà en multa de 5 pessetes.

Art. 75. Els porcs i porcelles pel consum no es podran matar en els carrers o places sense el competent permís, sota la multa de 2 pessetes.

Art. 76. El qui mati porcs tendrà obligació de fer-los un tall damunt el clatell per esbrinar si té o no pigota i el qui no ho practicàs o el qui descobrint dit mal no donàs part a l'Autoritat, incorrerà en la multa de 5 pessetes.

Art. 77. Es prohibeix engreixar porcs amb pa d'ametles, carn, peix o una altra pastura perjudicial. L'infractor incorrerà en la multa de 5 pessetes a més de prohibir-li la venda de la carn d'aquells.

Art. 78. La venda de peix que donàs indicis de corrupció es multarà en 5 pessetes a més de ser tirat en el lloc que l'Autoritat designi.

Art. 79. La mescla de peix fresc amb altre que no ho sigui o el pintar-se aquest

Dos nins de la família Mascaró amb un dels primers cotxes que circularen per aquí

amb sang fresca o banyar-se amb aigua serà castigada en 5 pessetes.

Art. 80. Es podran vendre pans de totes les dimensions, de tal manera que sien de qualitat saludable. El qui els vengui mancant-li aquest requisit serà multat en 5 pessetes i pèrdua del pa.

Art. 81. Tota casta de pa s'haurà de vendre a pes i pesar-se en presència del comprador. El qui falti a qualsevol d'aquestes circumstàncies incorrerà en la multa de 2 pessetes.

Art. 82. En tots els llocs en què es vengui pa hi haurà un cartell per a cada espècie immediata a ella expressant-hi el valor de la lliura, i quan hi hagi mescla de civada, blat de les Índies, patata, etc. esmentarà a més el cartell la proporció de la mescla. La infracció serà multada en 5 pts.

Art. 83. El venedor de la classe que fos que faltàs a l'exactitud en el pes o mesura serà castigat amb una multa de 2 a 5 pts.

Art. 84. Queda prohibit l'ús d'altres pesos i mesures que les adaptades al sistema mètric decimal, sota la multa de 2 pessetes i comiat dels pesos i mesures antics.

Art. 85. Al venedor que se li trobassin pesos o mesures del sistema decimal que no fossin fells, exactes i contrastades se li exigirà la multa de 5 pessetes a més de la seva pèrdua.

Art. 86. Tot venedor haurà de posar de manifest a l'Autoritat quan li reclami els pesos i mesures de les quals se serveix, sota la multa de 2 pessetes.

Art. 87. Es prohibeix en punts cèntrics del poble fàbriques de pólvora, mistos i altres semblants, i tenir en depòsit en qualsevol paratge del poble, depòsits de materials explosius i inflamables que excedesquin de dos quilos quatre-cents quaranta-dos grams, sota la multa de 5 pessetes.

Art. 88. Tota persona que fos cridada per l'Autoritat i no comparegués a l'hora citada incorrerà en multa de 2 pessetes si no al·legàs just impediment.

(Continuarà)

Aquest Estiu:

Aïre condicionat

Instal·lació GRATUITA

Son Picornell

Instal·lacions elèctriques - ☎ 971 644 096

Son Picornell s/n. - Montuiri - Urgències 600 527 829

Les produccions agràries

Els avanços del segle 20

El passat dia 23 juny, a l'Ajuntament de Montuïri, el senyor Jaume Vadell, professor d'edafologia (ciència que estudia el funcionament de la terra) de la UIB va donar una interessant conferència referent a medi ambient, agricultura ecològica i produccions agràries en general.

Amb agricultura el segle 20 s'han aconseguit grans produccions gràcies als pesticides, plaguicides, maquinària, fertilitzants, noves varietats, sistemes de reg, analítiques del sòl...

Per lluitar contra les plagues va esser una gran revolució el descobriment del DDT, per seva la gran utilitat i allò que va suposar per obtenir produccions agrícoles lliures d'insectes així com també per conservar els cereals emmagatzemats, avui està prohibit el seu ús per fins agrícoles. Fou a partir de l'any 60 quan es va descobrir que s'anava acumulant dins el nostre organisme vol dir que ni orinant ni suant no s'elimina i si bé d'un començament sembla no perjudicial si una i altre vegada n'ingerim, perquè hem menjat una fruita o hortalissa que el pagès per eliminar plagues n'ha emprat, roman mica en mica dins el cos i així, en petites dosis i arriba a tenir fatals conseqüències.

Amb tal avanços i tècniques de cultiu s'han aconseguit grans produccions, és cert, però en base a deteriorar el medi ambient, deformar l'estructura del sòl, matar molt de depredadors útils, com són ocells que cacen paràsits, i allò més greu és que emprant tant de fertilitzant i plaguicida s'està perjudicant el terreny la salut del bestiar i de les persones.

Basta recordar el cas del bou engreixat afegint al pinso una hormona, el clombeturo, que tanta polèmica i va haver fa uns anys, i és que amb aquest additiu, s'aconsegueix un bou molt ben fet i d'una carn de bon color i que sembla de millor qualitat, però allò que s'ha aconseguit és una acumulació d'aigua i quan es torra o es fregeix el bistec li surt l'aigua que conté i minva gairebé la meitat, hem pagat aigua a preu de bona carn, fet que encara seria passable si no fos que la dita hormona és perjudicial per la salut.

De la mateixa manera que es manipula la carn i afecta la salut, també en fruites i hortalisses per obtenir més producció a més d'estar fertilitzats en base a molt de nitrats, per obtenir una fruita neta de corc l'han esquitxada amb insecticides així com també per una millor pol·linització de la fruita o hortalissa quan l'arbre o planta està en flor se li dona una esquitxada amb productes hormonals aconseguint així millor grossària ja que en allò que es va és a produir quantitat i amb excel·lent presentació, però perdent qualitat gustativa i nutritiva. Quan consumim una fruita o hortalissa sí està atipada de fertilitzant i hormones, ingerim molta d'aigua i poques proteïnes i vitamines.

Saben que una poma, pera o altre fruita així com també hortalisses, com per exemple la tomàtiga que a vegades ens trobam que essent d'una grossària i presentació fora de mida que a més de no tenir el bon gust que esperam està com a inflada i dins un tant buida i un alt contingut amb aigua. En canvi, una poma o

tomàtiga de ramellet de no tanta grossària té millor gust i la molsa més atapeïda i espessa.

Una altre experiència és que amb les llavors de sempre s'obté una millor qualitat però menys quantitat. Amb les modernes híbrides s'obtenen abundants collites però com que són molt exigents amb adobs se li ha de proporcionar una adequada i forçada fertilització. En un any que la meteorologia vengui bé i sigui favorable tot va bé. Per contra però sí com ha succeït l'any passat ienguany no fa el temps que ploqui normalment les varietats que encara han anat millor són les tradicionals mallorquines, com que estan adaptades a la climatologia d'aquí han resistit millor la sequera i si bé no hi ha hagut bona anyada encara s'ha collit un poc de gra mentre les varietats foranes s'han vist més afectades ja que sense pluja no han pogut menjar-se el fertilitzant que els han aportant mentre que les nostres varietats no essent tan exigents han suportat millor els revessos del temps.

Cal remarcar que l'abús de fertilització nitrogenada com que el nitrat a causa de la pluja s'endinsa dins el terreny condueix a una contaminació de les aigües subterrànies. S'ha vist com especialment dins zones regades i de terres permeables com les aigües que s'extreuen contenen ja uns indicis de nitrogen superiors al mínims tolerables.

Sion Nicolau

bar

Ca na Poeta

music

Carrer Major, 7

Telf. 64 65 29

Montuïri

LA FOTO DE MITJAN SEGLE

Dues cosines

L'any 1945 (data de la foto) la vida es desenvolupava d'una manera molt diferent a la d'ara. La manera de ser, els costums han canviat quasi del tot. Aquells horabaixes dels diumenges, plàcids i assossegats, no s'assemblen gens als d'ara. Aleshores, sovint, per Montuïri es veien joves, com aquestes dues cosines, que anaven a passejar prop dels Creuers, per la carretera vella de Porreres. S'aturaren prop d'aquest "platero"; aquí les tenim. Elles són na Maria Servera Garau, de Son Toni Colli na Maria Servera Manera, de Sa Torre. I així han romàs.

Records d'infantesa

Aquella llenderada...

Per a tots els qui, com jo hem trepitjat tantes vegades els carrers del nostre poble, quan parlem de records anam totd'una a la nostra infància. Els meus primers foren quan, essent nin, estàvem al carrer del Molinar amb uns veïns –la família Serra– dels quals jo n'era la jugueta. Record especialment en Gaspar que havia vingut d'Amèrica i feia de xofer al capellà Cigala". Amb ells algunes vegades anava dins el cotxe.

Aquest món, però, començà a esbucarse quan jo tenia vuit anys i morí la meua mare a rel del naixement del meu germà Joan. Vàrem estar molt poc temps amb ella, tant els meus germans com jo.

El meu pare, viudo i amb quatre infants –el major era jo– es tornava casar.

Ara se sent parlar molt de la lluita de les dones per tenir els mateixos drets que els homes. És molt just i fan molt bé. En aquells temps només hi havia obligacions. Els matrimonis havien de fer el cap molt viu. Les dones que es podien defensar fent feina dins ca seva eren poques, la majoria anaven a jornal al camp de cap a cap d'any.

Aleshores, després d'haver anat a escola a Ca ses Monges, em passaren a classe amb don Sebastià Perelló, damunt el celler de Can Ferrando, al carrer de Baix. Després també vaig anar amb don Bartomeu Mir, un mestre excepcional. Eren els anys en què en Joan "Collet" era el batle del poble. Fou també quan començà a funcionar la cantina –avui li

diuen el menjador– per a tots els nins i nines, els pares el quals feien feina al camp i al migdia no acudien al poble. Com que nosaltres havíem perdut la nostra mare també tenguérem dret a anar a dinar a la cantina.

Com he dit abans, havíem de fer al cap molt viu. Quan sortia d'escola els horabaixes anava a cercar herbes pels conills amb un sac i una xapeta. En l'estiu anava a collir ametles a Son Pujol, una possessió prop de Son Pujol. L'amo, amb una verga d'ullastre, ens atropellava de valent.

Un poc més endavant em llogaren per porqueret en aquesta possessió. El meu pare m'acompanyà. Quan em deixà em digué: "Vius i bonda". Vaig reparar que l'amo de la possessió mentrestant esporgava una verga d'ullastre i en el cap hi posava una llendera. Em va manar que comptàs els porcs quan anaven sortint de

Dues fotos antigues

(D'abans de 1930)

A la de la dreta veim (drets, d'esquerra a dreta)
 Bartomeu Sampol (el pare de "Sa Rossa"),
 Bartomeu Sampol (el pare de Jerònia, de plaça),
 Joan de Sa Costa, Baltasar Pocoví "de Sa Mata",
 Tomeu Pocoví (germà de l'anterior), Pep Fornés
 "Mora". I el qui està assegut és Pere Sampol (el
 qui fou director de la banda de música
 pels anys 1920).

Na Lluçia "Beneta" (asseguda) i na
 Coloma "Beneta" (dreta), la seva filla.
 Els nins són, d'esquerra a dreta: En
 Jeroni Garau, en Jaume, en Pere (que
 la seva mare du en les mans) i en Joan
 (que quan va néixer va morir la mare).
 Cal fixar-se que l'afegiren a la foto,
 posteriorment)

RECORDS D'INFANTESA

← la soll. Quan acabaren de sortir
 m'envergà tal llenderada per les cames
 que vaig veure les estrelles, encara que
 fos de dia, dient-me: "Vius i ungles".
 Vaig plorar tot el dia, fins i tot vaig tenir
 mals pensaments.

Amb el temps vaig arribar a entendre
 que l'amo volia marcar el seu territori i
 que em castigava anticipadament per si
 alguna vegada m'atrevis a no fer bonda.

Des d'aquell dia sempre he tengut
 present la frase del meu pare que em
 digué: "Vius i bonda"; procurant oblidar
 la de l'amo, cruel i mesquina. Amb la del
 meu pare sempre he pogut anar pel món
 amb el cap ben alt.

Narrat per Jeroni Garau "Prats"

FLOR DE MURTA

Plantes • Flors • Pinsos

Accessoris per a animals

Productes maneniment piscines

(Servei a domicili)

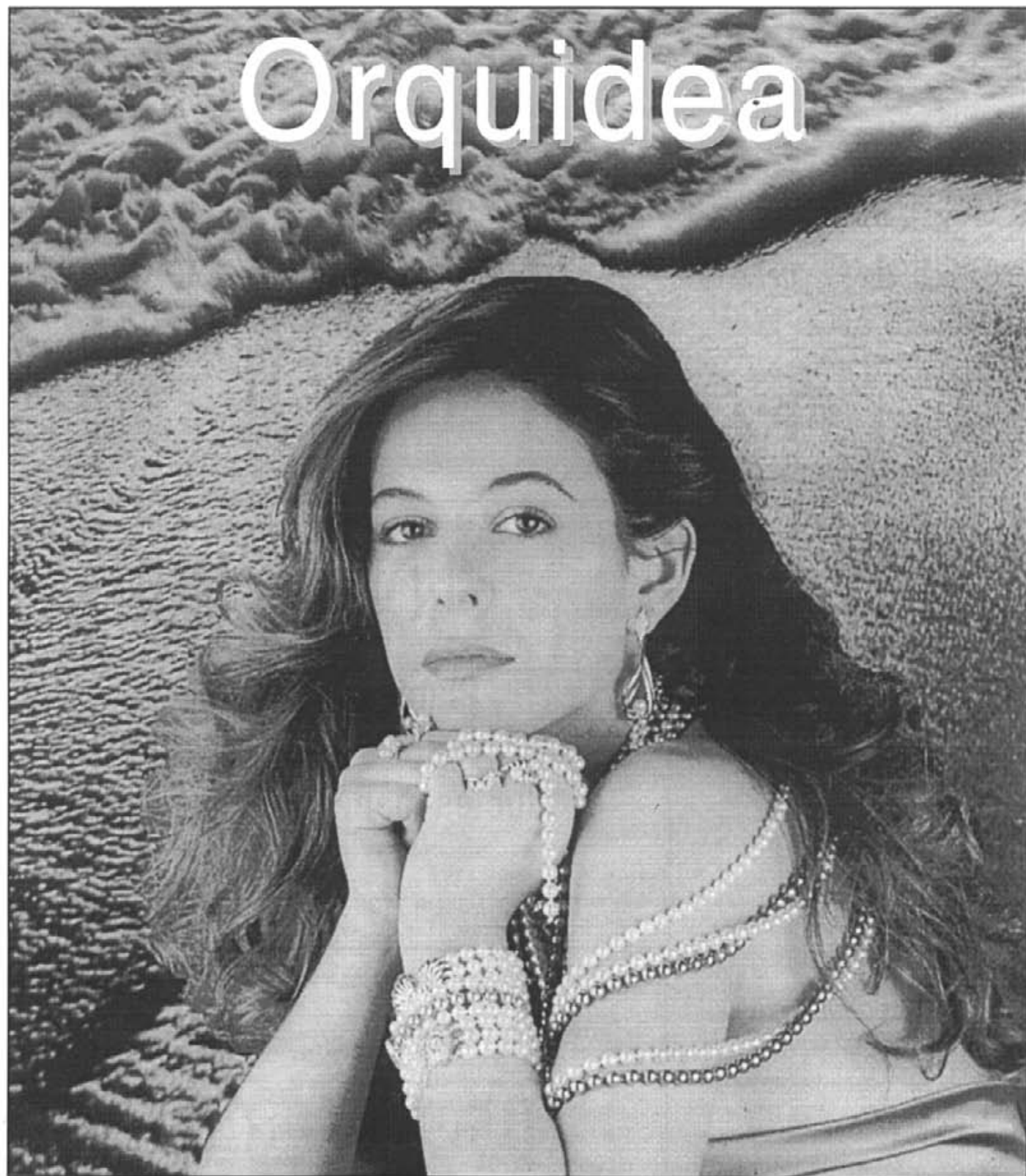
Montuïri • C/ Palma, 163 • Tlf. 971 64 65 90 - 61 72 27

- Toldos • Capotes •
- Falsos sòtils •
- Sòtils de policarbonat •

C/. S. Rafel, 84 • Telf.: 971 24 59 09 • Fax 971 24 63 19
 Telf. mòbil: 907 11 12 01 • 07008 Palma de Mallorca

Orquidea

Perlas
Orquidea®

Pep Mas Tugores, un jove entrenador, campió de Mallorca

L'equip escolar de futbol sala va guanyar tots els partits de les finals disputades a Manacor

Després de veure la bona feina que ha realitzat aquest jove amb l'equip de futbol sala iniciació, no podem deixar passar l'oportunitat de retre un homenatge als campions de Mallorca.

En Pep Mas Tugores és un jove que estudia magisteri i manifesta una estimació cap a l'esport i, especialment, el futbol. Ho demostren els fets de jugar amb l'equip juvenil de La Salle i entrenar un grup de nins de sis i set anys que al mes de maig foren primers a les finals de futbol sala escolar de la categoria iniciació. El pavelló de na Capellera en fou testimoni.

-És el primer any que has preparat aquest equip?

-Amb aquesta temporada ja serà la tercera que duc a terme com a entrenador. He d'afirmar que, durant aquest temps, diferents persones han col·laborat amb mi.

-Com són els teus jugadors?

-Formen un grup d'al·lots amb molt de futur, ja que tenen qualitat i moltes ganes de jugar a futbol. El que també vull destacar d'ells és el progrés que han realitzat des del primer any fins a aquest que han assolit el campionat de Mallorca.

-Quins aspectes consideres com a més importants de cara a la formació d'aquests joves futbolistes?

-Principalment m'agradaria que ells arribin a jugar per passar gust i segur que, a conseqüència d'això, arribaran els bons resultats. Una altra cosa que consider important és que els meus jugadors aprenguin a respectar l'àrbitre i també els altres jugadors.

-Ens podries contar com ha anat aquest any?

-El campionat d'enguany estava for-

"Consider important que els meus jugadors aprenguin a respectar l'àrbitre i els jugadors rivals"

"S'ha d'ensenyar a gaudir del futbol"

mat per una primera fase on nosaltres jugàvem amb altres deu equips de la comarca des Pla i vàrem quedar primers. Aquest més de maig vàrem anar a jugar la final a Manacor amb els campions de les diferents comarques de Mallorca. Els col·legis es repartiren en dos grups de quatre equips. Els respectius guanyadors jugaven un partit del qual havia de sortir el campió, i va ser el Montuïri.

-Quina opinió tens del fet d'haver estat el primer equip de futbol sala escolar de Montuïri que ha quedat campió de Mallorca?

-La gent de Montuïri n'hauria d'estar molt contenta, ja que és molt difícil de dur a terme i, sobretot, per les ganes que posaven els nins en cada partit que vàrem jugar. S'ha de tenir en compte que aquests al·lots són molts joves i que aquesta competició assoleix un bon nivell.

-Què has pensat fer la pròxima campanya?

-A la temporada 2000/01 aquests nins ja jugaran a futbol-7 i la meua intenció és seguir amb ells. Juntament amb Tòfol Amengual, volem intentar ensenyar moltes coses, a més de voler aprendre nosaltres d'ells. S'ha de tenir en compte que serà un equip molt jove i per això que el que s'ha de fer és ensenyar a gaudir del futbol.

-Per acabar, vols comentar alguna cosa més.

-En primer lloc, m'agradaria donar les gràcies als pares per la dedicació cap als seus fills. En segon lloc, als jugadors, per les ganes com practiquen aquest esport. També vull agrair a tota la gent que s'ha preocupat per aquest equip i, de forma especial, a Biel Gomila. Ara bé, vull fer constar que hi ha una sèrie de felicitacions que esperava i no han arribat.

Jaume Mayol Roca

Taller mecànic Planxa i pintura

Constantino Ruiz Gonzàlez

C/ Ramon Llull, 46 • Tlf. 64 61 84 • Montuïri

Sis fitxatges per a III divisió

Rafel Miralles Rossinyol, nou president del CE Montuïri

El Montuïri, que per tercera vegada militarà a III divisió, començà els dijous 27 de juliol els entrenaments a les ordres del mateix mîster de l'ascens, Gaspar Sastre (exjugador del Montuïri, Eivissa, Ceuta i Poblense). Llorenç Vallespir, llicenciat per l'INEF i diplomad en fisioteràpia, seguirà com a preparador físic i massatgista.

Rafel Miralles Rossinyol, de 33 anys, és el nou president del club. Substitueix Biel Mates qui deixa el càrrec per incompatibilitats amb el de batle.

Han causat baixa, l'atacant Tolo Alcover (segon entrenador del Binissalem) i el lateral Tolo Rigo (Vilafranca). Els montuïrers Jaume Alcover i Llorenç Gacies actuaran amb l'equip de III regional.

Són nous fitxatges, el defensa Diego Enri i el davanter Estrany (Manacor); el centrecampista Manolo González i el punta Miquel Àngel Marín (Ferrioler de III); Àlex Cirer (davanter, Constància) i Pep Mateu (mitja punta, La Unió). Torna al club, l'extrem dret Juan Carlos Martínez després d'haver passat pel Vilafranca. El veterà Gabi Sampol és dubta ja que no sap si optarà per retirar-se de la competició oficial.

Pel que fa a partits amistosos, l'equip tenia programada una visita a Algaida (30 de juliol) i rebrà el Vilafranca, el dia del patró Sant Bartomeu (24 d'agost).

L'equip del Montuïri aleví acabà el passat juny la temporada i romangué classificat a mitjan taula

XXVIII TORNEIG DE LA LLUM

Quaranta equips participaran en el Torneig de la Llum, el més popular de los torneigs estiuencs de futbol base de Balears y, possiblement, dels més antics de l'Estat espanyol. Es disputarà des del diumenge 6 al divendres 18 d'agost.

Nasqué el 12 d'agost de 1973 i, ara, arriba a la 28 edició ininterrompida, un autèntic rècord en competicions d'aquest tipus.

Aquests 40 conjunts estan dividits en nou grups, corresponents a nou categories diferents:

Al llarg de dues setmanes es jugaran 40 partits. L'activitat diària s'inicia a les set de l'horabaixa i acaba a les dotze de la nit. El calendari enceta amb un ataciu Mallorca-Manacor, els dos representants autonòmics a la lliga d'honor juvenil.

PARTICIPANTS

- . Alevins: Cide. At Balears, Montuïri i Ramon Llull.
- . Infants B: Montuïri, Ramon Llull, Santanyí, Platges Calvià.
- . Infants A: Patronat, Cide, Independent, Penya Arraval.
- . Cadets B: Montuïri, Ramon Llull, Patronat, Independent.
- . Cadets A: Platges de Calvià, Mallorca, Sant Francesc, Cide.
- . Juvenils B: At Balears, Platges Calvià, Montuïri, Ramon Llull.
- . Juvenils A: Mallorca, Manacor, Independent, Ramon Llull (subgrup 1), At Balears, Patronat, Cide, La Salle (subgrup 2).
- . Futbol 5 iniciació: Montuïri, Lloret, Vilafranca i Santanyí.
- . Futbol 7 benjamí: Montuïri i tres equips més.

Hotel Rural Es Figuerol Nou Es Pati de Montuïri Restaurant

*Diligent servei
Amb totes les comoditats
Acurada atenció al client
Servei de noces i banquets*

Ctra. Montuïri - Sant Joan, Km. 0'7 • Tel.: 64 67 64 • Montuïri

Llorenç Vallespir, el preparador físic de l'equip de l'Ill Nacional

CALENDARI

Diumenge 6: 20,30 hores, inauguració del Torneig.

22 hores, partit inaugural Mallorca - Manacor (juvenil A, subgrup 1)

Dilluns 7: 19 hores, Santanyí - Platges de Calvià (infantil B)

20,30 h, Patronat - Independent (cadet B)

22 hores, At. Balears - Platges Calvià (juvenil B)

Dimarts 8: 19 hores, Montuïri - Ramon

40 equips en el XXVIII Torneig de la Llum Ca Na Poeta A, campió del futbol 7 Estiu

Llull (infantil B)

20,30 h., Montuïri - Ramon Llull (cadet B)

22 hores, Montuïri - Ramon Llull (juvenil B)

Dimecres 9: 19 hores, Cide At Balears (aleví)

20,30 h., Platges Calvià - Mallorca (cadet A)

22 hores, Independent - Ramon Llull (juvenil A, subgrup 1)

Dijous 10: 19 hores, Patronat - Cide (infantil A)

20,30 h., Sant Francesc-Cide (cadet A)

22 hores, At Balears - Patronat (juvenil A, subgrup 2)

Divendres 11: 18,15 hores, Quadrangulars futbol 5 iniciació i futbol 7 benjamí.

22 hores, Cide - La Salle (juvenil A, subgrup 2)

Dissabte 12: 19 hores, Montuïri - Ramon Llull (aleví)

20,30 h., Independent - Penya Arraval (infantil A)

22 hores, 3r i 4t llocs (juvenil B)

Diumenge 13: 19 hores, 3r i 4t llocs (infantil B)

20,30 h., 3r i 4t llocs (cadet B)

22 hores, Semifinal juvenil A (classificats subgrup 1)

Dilluns 14: 19 hores, 3r i 4t llocs (infantil A)

20,30 h., 3r i 4t llocs (cadet A)

22 hores, Semifinal juvenil A (classificats subgrup 2)

Dimarts 15: Jornada de descans

Dimecres 16: 19 hores, 3r i 4t llocs (aleví)

20,30 h., Final infantil B

22 hores, Final juvenil B

Dijous 17: 19 hores, Final aleví

20,30 h., Final cadet B

22 hores, 3r i 4t llocs (juvenil A)

Divendres 18: 18,30 h., Final infantil A

20 hores, Final cadet A

21,45 h., Final juvenil A

23,30 h., Lliurament de trofeus i cloenda.

FUTBOL 7

Nou equips han participat en el torneig d'estiu de futbol 7 que s'ha celebrat al llarg dels mesos de juny i juliol al camp es Revolt.

El quatre primers es classificaren per a semifinals. Es jugaren el dimarts 25 de juliol i registraren aquests signes: Ca Na Maria, 2 - Ses Jardines, 1 i Ca na Poeta A, 3 - Pretemsats Manera-Es Dau, 1

Els resultats de les finals disputades el dimecres 26 de juliol foren: Ses Jardines, 3 - Pretemsats Manera-Es Dau, 2 (3r i 4t llocs) i Ca Na Maria, 1 - Ca Na Poeta A, 3

D'aquesta forma la classificació final dels llocs d'honor quedà així:

- 1.- Ca Na Poeta A
- 2.- Ca Na Maria
- 3.- Ses Jardines
- 4.- Pretemsats Manera-Es Dau.

Biel Gomila

Calendari de 3ª divisió Lliga 2000-2001

1ª volta	2ª Volta
Setembre	Gener
3 Sporting - Montuïri	7
10 Montuïri - At. Balears	14
17 Manacor - Montuïri	21
24 Montuïri - Pobler	28
Octubre	Febrer
1 Montuïri - Platges	4
8 Penya - Montuïri	11
12 Montuïri - Binissalem	18
15 Montaura - Montuïri	25
22 Montuïri - Espanya	(4-3)
29 Alaïor - Montuïri	(11-3)
Novembre	Març
1 Montuïri - Ferrioler	18
5 Vilafranca - Montuïri	25
12 Montuïri - Cardassar	(1-4)
19 Pollença - Montuïri	(8-4)
26 Montuïri - Sta. Ponça	(15-4)
Desembre	Abril
3 Eivissa - Montuïri	22
6 Montuïri - Constància	29
10 Sóller - Montuïri	(6-5)
17 Montuïri - Ciutadella	(13-5)

Area de servei Ses Jardines

Estació de Servei

Mini-Market • Rentat de cotxes

Bar Restaurant

Berenars • Cuina casolana

Carr. Palma-Manacor Km. 29'3 • Tlf. 971 64 61 46 • Montuïri

Campament d'estiu

A la Colònia de Sant Jordi, els dies 28 de juny a l'1 de juliol, els nins i nines de catequesi de segon any varen fer un campament educatiu i d'esplai a la vegada. Foren uns dies de convivència i d'aprenentatge molt agradables, on els al·lots gaudiren i aprengueren moltes coses noves, ajudats per les seves catequistes i el rector.

El grup d'Acció Social col·labora amb el programa social de la Mancomunitat

El nostre grup d'acció social de la parròquia, així com altres grups d'acció social de l'arxiprestat han col·laborat durant mig any amb el programa social de la Mancomunitat des Pla, anant cada dilluns a ajudar famílies amb greus problemes estructurals. Ha estat una tasca difícil, i a la vegada una gran labor humanitària.

Restauració del portal dels homes

El passat dia 17 de juliol arribava la resolució provisional de subvenció que el Govern de les Illes Balears ens ofereix per restaurar el portal dels homes. La quantitat assignada és de 1.297.085 pts (un 65% del pressupost). La resta va a càrrec nostre. Una vegada concedida la llicència d'obres i els picapedrers estiguin a punt, començaran les obres de restauració.

Celebració del baptisme

El diumenge, dia 13, horabaixa hi haurà celebració del sagrament del baptisme.

Celebració de la festa del perdó

Divendres, 18 d'agost a les 21h, celebració penitencial de la reconciliació dins el marc de l'any jubilar del perdó.

Presentació de la restauració del retaule de Sant Pere

Divendres, 18 d'agost a les 21'30h, presentació de la restauració de l'antic retaule major, dit de Sant Pere.

Apadrinar un nin a Hondures

A les missions on treballa En Joan Amengual "des Figuerol" es pot apadrinar un nin adquirint unes beques. Amb aquesta ajuda aquest infant rebrà ajuda pels seus estudis i menjador escolar. Els interessants podeu demanar informació a la rectoria o

bé directament a n'En Joan quan venquí a Montuiri.

Homenatge a les persones majors

El diumenge, dia 20 d'agost, a les 19h hi haurà la missa-homenatge a les persones majors. Presidirà i predicarà el P. Joan Pocoví. Per aquests motius la missa de les 21h es trasllada a les 19h.

Completes de Sant Bartomeu

Dimecres, dia 23 d'agost a les 19'15h a la Parròquia, Completes de Sant Bartomeu. veneració del Sant Patró, benedicció i repartiment de l'alfabegueria. Cantarà la Coral Mont-Lliri, dirigida per Sebastià Melià.

Eucaristia i festa de Sant Bartomeu

Dijous, dia 24 d'agost, a les 11'30h a la Parròquia, celebració Solemne de l'Eucaristia en honor de Sant Bartomeu, Predicarà el P. Joan Amengual Jaume, CM, qui actualment treballa a les missions d'Hondures. Cantarà la coral Mont-Lliri. Els Cossiers ballaran el ball de l'Oferta. La col·lecta anirà destinada a les obres de restauració del portal dels homes.

Els nins i nines de 2n any de catequesi gaudiren en el campament educatiu i d'esplai

Gelatada a benefici de les missions d'Hondures

Com altres anys, la Parròquia, dins el marc de les festes de Sant Bartomeu, desitja fer un acte solidari amb els més necessitats. Per això el diumenge dia 27 d'agost, a les 19h hi haurà una gelatada i ball de bot a benefici de les missions d'Hondures. La recaptació s'oferirà en mà al P. Joan Amengual "des Figuerol", missioner a Hondures, perquè en pugui fer l'ús més necessari. Es demana col·laboració fent coques com els altres anys i voluntaris per organitzar la gelatada. Dimecres, dia 16 a les 21'30h ens reunirem a la rectoria. Gràcies per l'esperada cooperació. Col·laboren: Ajuntament de Montuiri, Aires de Monti-Sion i els voluntaris. En aquest acte l'Ajuntament farà entrega de 600.000 pts. per a la construcció d'una escola a Hondures.

Sant Bartomeu ens arremolina

És curiós com a Mallorca, lloc d'oci i diversió a balquena, encara hi hagi els sants que ens convoquen a fer més festa. Es tracta dels nostres sants i santes d'estiu dels nostres pobles i barriades. Són fites que vénen cada any i la gent les espera amb ganes: Són festes! Són moments que la gent passa gust de retrobar-se, de veure's, de dinar plegats, de saludar-se més afectuosament que mai... Són dies que la gent es transforma i es fa més amigable.

Gràcies a la tradició de les festes patronals de Sant Bartomeu, encara a Montuiri, també podem gaudir d'aquests moments de trobada gratuïta. És de justícia esser agraïts amb els nostres avantpassats que estimaven de bon de veure les virtuts de Sant Bartomeu. Ara depèn de nosaltres mateixos el seguir cultivant les bones relacions interpersonals, religioses i espirituals que Sant Bartomeu visqué seguint les petjades de Crist, el Bon Mestre.

Molts d'anys i bones festes per a tots!

Nofre Torres, rector

Pluviometria

Juliol de 2000

Dia 9.....	0'8 litres m2	
" 10.....	0'7	" "
" 16.....	0'8	" "
" 23.....	0'2	" "
Total	2'5	" "

Apotecaries

6 agost Sant Joan	20 agost Ariany
13 " Montuïri	27 " Vilafanca

Temps passat

10 anys enrere

Agost de 1990

Rehabilitació del Molinar

El projecte d'idees per a la rehabilitació del Molinar, guanyador del concurs prèviament convocat, fou presentat públicament dia 15 d'agost de 1990 pel seu autor, l'arquitecte Joan Bauçà. Una dissertació que va suplir el pregó de festes d'aquell any.

25 anys enrere

Agost de 1975

Inauguració oficial d'Es Revolt

Dia 2 d'agost de 1975 amb assistència d'autoritats regionals d'Educació Física i de la Federació de Futbol, i coincidint amb la inauguració del "III Torneig de sa Llum", fou inaugurat oficialment el camp de futbol d'Es Revolt, si bé ja feia uns 4 anys que s'hi jugava. També es va retre homenatge a l'equip juvenil.

50 anys enrere

Agost de 1950

Neteja i ampliació del Pou del Rei

A l'estiu de 1950 es féu net el Pou del Rei, ja que estava completament sec i molt brut. Per això l'Ajuntament a la sessió de dia 13 d'agost va acordar obrir una galeria en el fons, ja que alguns veïnats tenien corrents d'aigua en abundància i probablement n'hi acudiria.

100 anys enrere

Agost de 1900

Quadres per als cavalls de la guàrdia civil

Tota vegada que el terme de Montuïri corresponia a la demarcació de la guàrdia civil d'Algaida i aquesta anava amb cavalls, dia 1 d'agost de 1900 l'Ajuntament va acordar aixecar una teulada en el corral de la casa de la vila perquè hi poguessin descansar els cavalls els dies que es cregués convenient.

Demografia

Juliol de 2000

Naixements

27 juny.- Tarik Garovaoui fill de Mokhtar i de Hakima.

5 juliol.- Antoni Jaume Juan, fill d'Antoni i de Maria Magdalena.

17 juliol.- Llorenç Miralles Gomila, fill de Matias i de Jerònia.

Defuncions

Dia 11.- Miquel Morell Fontseca "S'Espardenyaret" fadrí de 80 anys.

Dia 22.- Joan Socias Sampol "Vermell", casat de 80 anys.

Dia 23.- Bartomeu Gomila Mesquida "Saig", fadrí de 85 anys.

Dia 25.- Pere Sampol Cerdà "Sampol", casat de 84 anys.

Dia 26.- Bernat Garau Marimón "Prats", casat de 91 anys.

Matrimonis

Dia 8.- Joan Nicolau Martínez amb Margalida Fontirroig Moll.

Cuinar en casa

Caldereta de marisc

Ingredients

Gambes, caramel·lans i boques de cranc (2 per persona), sípies, calamars, copinyes, muscles, rap, lluç, gerret, nata, pebre vermell, tomàtiga, ceba.

Elaboració

Se sofregeix el marisc. Es fa un sofregit de ceba, pebre vermell i tomàtiga i després es passa pel premsa-purés. S'hi afegeix un poc de nata i després, tot junt, es fa bullir per espai de mitja hora.

Margalida Cerdà "Poeta"

Noces d'or

16 agost 1950

Guillem Miralles Lladó "Pastor" amb Catalina Amengual Garcias "Redona"

Noces d'argent

16 agost 1975

Pere Sampol Mas "Sampol" amb Joana Llúcia Roca Manera "Nea".

Glosa

Al meu nét

Has fet lo que hem pareixia:
demanar-me sa cançó,
i per jo ha estat un honor,
m'has donat molta alegria.

Que no ho saps que'm gradaria,
si aqueixa idea et venia,
perquè ho fossis, glosador,
per semblar a sa nació
com es meu padrí, Amador;
aquest, sí que la tenia;
glosava molt i en sabia:
era un gust es sentir-lo.

M'agrada anomenar-lo,
que era lo millor que hi 'via;
torn vell i faig molta via;
també sé que vendrà es dia,
com ets altres deixar-ho;
si tu pots conservar-ho;
jo si hi som t'ho agrairia

Amador Font

VERGER

MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ

Ctra. Montuïri a Porreres, Km.1 • Tel. 971 646 695 • Fax 971 161 503

MONTUÏRI

Tantes coses fetes... ...tantes per fer

Encara no fa un any, i...

- Avui hi ha més prosperitat social.
- El nostre territori ha millorat en qualitat.
- Preparam unes infraestructures modernes i adequades.
- Apostam a fons per l'economia productiva.
- Avui els joves estan més preparats per al futur.
- L'estructura administrativa és més democràtica i participativa.
- El diàleg social és avui més present que mai a les nostres Illes.

**Tantes coses fetes...
...tantes per fer**

**GOVERN
DE LES ILLES BALEARS**

Quatre illes,
un país
cap frontera